

የሕይወት መስታወት

“ከእርሾ
ተጠንቀቁ!”

የ 2005 (፲፱፻፲፯-፲፱) ዓ.ም. ዝግጅት

ዶክተር መለሰ ወጉ

የሕይወት መስታወት
"Yehiwot Mestawot"
"Mirror of Life"

የመጀመሪያ እትም፤ ታህሣሥ ፲፱፻፲፮ ዓ.ም.
First Edition, January 2005

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ
ጥቅሶች የተወሰኑት ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው
እትም የአግርኛ መጽሐፍ ቅዱሶች ነው።

ይህን መጽሐፍ በዚህ ደህን በሙሉ በጥንኛ
ወያዔ ዓይነት መንገድ ለማግኘት በትድግና በሕት
ዮናውያን የወንጌል አገልግሎት ጥያቄዎች ቢት
በጽሑፍ የተጻፉ ፈቃድ ጥያቄዎች ያሳያል።

Copyright © 2004 by Ethiopian Outreach Ministry
All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any
manner without written permission from Ethiopian Outreach
Ministry except in the case of brief quotations in critical articles
and reviews.

Produced by:

Ethiopian Outreach Ministry
P.O.Box 2241
York, PA 17405
United States of America

Ethiopia Office Address:
P.O.Box 7888, Addis Ababa, Ethiopia.

Printed in Addis Ababa, Ethiopia

የሕይወት መስታወት
በዓመት በድሰት ጊዜ
እየታተመ የሚወጣ
የመጽሐፍ ቅዱስ
ጥናት ነው።

ይህ ልዩ እትም
እ.አ.አ. በ2005 ዓ.ም.
ታትመው የሚወጡትን
በድሰት እትሞች
ያጠቃልላል።

ይህንን በልዩ ዝግጅት
የቀረበውን እትም ለማግኘት
በአድራሻችን በመጻፍ፤
በበልክ፤ በፋክስ፤
በኢ-ሜይል ማዘዝ ይቻላል።

የኢትዮጵያውያን የወንጌል አገልግሎት
የፖ.ሣ.ቁ. 7888
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ
ስልክ፡- 56-42-68

የፕሮጀክት ልዩነት

Ethiopian Outreach Ministry
P.O.Box 2241
York, PA 17405
United States of America
E-mail: eomusa@aol.com

ከእርሾ ተጠንቀቁ!

ጸጥ 109 ጸጥ

ከባድ ቀንበር በሌላው
(ከፍል አንድ)

ጸጥ 110 ጸጥ

ከባድ ቀንበር በሌላው
(ከፍል ሁለት)

ጸጥ 111 ጸጥ

ትግልና ፍልሚያ ለሥልጣን
(ከፍል አንድ)

ጸጥ 112 ጸጥ

ትግልና ፍልሚያ ለሥልጣን
(ከፍል ሁለት)

ጸጥ 113 ጸጥ

“ትንኝን” ተፍቶ ግመልን
(ከፍል አንድ)

ጸጥ 114 ጸጥ

“ትንኝን” ተፍቶ ግመልን
(ከፍል ሁለት)

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 109

ከጣድ ቀንበር በሌላው

(ከፍል አንድ)

"...ከጣድና አስቸጋሪ ሽኩቻ ተብትበው በሰው ትከሻ ይጥናሉ፤
እነርሱ ግን በጣታቸው በንኳ ሊነኩት አይወዱም።"
(የማቴ. 23:14)

በክርስቶስ ዘመን የጠሩ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንና ዳሮች ተራው ሕዝብ ሊሸከሙ ከሚችሉው በላይ የሃይማኖት ሕግና ሥርዓት ያሸከሙት ክር። እግዚአብሔር መንፈሳዊ ሕይወታቸውን እንዲመሩበት ለሕዝቡ ከሰጠው ሕግ ውጪ እነርሱ ያወጡትን ባህል፤ ደንብና ሥርዓት እንዲጠብቁ ያስገድደቸው ክር። ሕዝቡ ይህን ከጣድ ሽኩቻ መሸከም ካለመቻሉም በላይ እንዲፈጽሙ የታዘዘውን ሕግና ደንብ መጠበቅ ባለመቻሉ ምክንያት ሃይማኖትን ስሜት (guilt) ይጫኑ ክር። እውነት ነው የሌላቸው ሃይማኖቶች እውነተኛ ከሆነው ተለይተው የሚታወቁበት አንደኛው ምልክት፤ 'አድርጉ፤ ሊታደርጉ' በሚል በጠበቀ ትዕዛዝና ደንብ በሕዝቡ ላይ ከፍተኛ ተጽኖ በማድረጋቸው ነው። ተራው ሕዝብ ከሚያስጨንቀው 'ሃይማኖትን ስሜት' ነጻ ለመሆን፤ የሃይማኖት መሪዎች 'አድርጉ' የሚሉትን ሁሉ ለማድረግ ስለሚጣጣር፤ ሕዝቡን በቀላሉ በቁጥጥራቸው ሥር ማዋል ይችላሉ። በዚህ ዓይነት እባቸጋሪ ሽኩቻ ተብትበው በሕዝቡ ትከሻ ላይ የሚጥኑት፤ በክርስቶስ ዘመን የጠሩት የሃይማኖት መሪዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ እሠራራቸው ከጥንቶቹ የተለዩ ይሁን እንጂ በእርም ዘመን እነርሱን የሚመስሉ በብዛት እንዳሉ የታወቀ ነው።

1. የተሸከሙት የማንን ሽኩቻ ይሆን?

1.1. የራሳችን የሆነ ሽኩቻ፤ ...ግልነቱ የራሳችን የሆነ ወደ ግንዛቤ የማናስተላለፈው ወይም ግንዛቤ ሊያጣጥን የማይችለው ሽኩቻ አለ። ይኸ ውጭ እኛ ብቻ የምንሠራው ሥራ፤ እኛ ብቻ ልንፈጽመው የሚገባ ግዴታ፤ ከእኛ በተር ሌላ ለው ሊያቀልሙ የማይችሉ ችግር፤ እንዲሁም በግላችን መወጣት ያለጠን ትግል አለ። ከእንዲህ ዓይነት ሽኩቻ ግንዛቤ ማግኘት ወይም ነጻ መሆን አይቻልም። በሌላ ጠኑል ደግሞ 'የራሳችንን ጋጠላት

በራሳችን ጥረት ማስወገድ አለብን፤ እንዲሁም በራሳችን ጉልበትና ኃይል የጽድቅ ፍሬ ማፍራት አለብን። በግለት መሸከም የማይገባንን ጤናማ ያልሆነ ሽኩቻ በራሳችን ላይ የምንጭንበት ጊዜ አለ። በክርስቶስ ዘመን የነበሩት ፈላጊውያን የማይቻለውን “ቻሉ”፤ እነርሱ ራሳቸው ማድረግ የማይችሉትን “አድርጉ” ብለው ሕዝቡን እንዲት ያስጨንቁት እንደነበረ ኢየሱስ ሲገልጽ፤ ገዢና አስቸጋሪ ሽኩቻ አሰራው ለሰው ያሸነግሉ ራሳቸው ግን በጣታቸው እንኳ ሊከሱት አይፈልጉም (የማቴ. 23:4) ይላል። የዘመኑ ፈላጊውያንም ከጥንቶቹ የተለዩ አይደሉም። ፈላጊውያን “ኃጢአት ነው” የሚሉት በሰዎች ላይ የሚታዩትን እንዳንድ ውጫዊ ሁኔታዎችን ነው። “ቅድስናን” ውጫዊ ስህተት ነገሮች መመዘን ይጎዳል። ሰዎች በሚፈጽሙትና መፈጸም ባቃታቸው ነገሮች ላይ እንዲን ከሌላው በማበላለጥ፤ እንዲን “ብርቱ” ሌላውን “ደካማ” ማለት፤ ጤናማ ያልሆነ ልዩነትንና መስተረጃን ይፈጥራል። ብርቱዎች “ብርቱ” የሚባሉት የሚመስባቸውን ፈጽመው ወይንም ሆነው ተገኝተው ሳይሆን፤ ድካማቸውን መሸፈን (መደበቅ) በመቻላቸው ብቻ ነው። በዚህ ዓይነት ድካማቸውን መሸፈን ያልቻሉት፤ ምንም ያህል አውነተኛች ቢሆኑም “ደካሞች” ይባላሉ። ይህን ዓይነት አገላለጽ የሚያደርሰው ሌላው ትግር፤ ብርቱዎች እንዲታዩ፤ ደካሞች ግን በሀፍረትና በተስፋ መቁረጥ እንዲሞሉ የሚያደርግ መሆኑ ነው። ይሄም ፈላጊውያን የሚያሸከሙት ሽኩቻ ነው።

የኃጢአትን ምንነት ሰው “የሚያደርጋቸውና በማያደርጋቸው” ነገሮች ላይ መመሥረት፤ ክርስቶስንና ፈላጊውያንን ካጋጫቸው ምክንያቶች መካከል እንደኛው ነው። ፈላጊውያን ኃጢአትን የሚያዩት ውጪያዊ ስህተት ሰው ሊያዩው በሚችለው ነገር ላይ ብቻ ነበር። እንዲህ ዓይነት አገላለጽ “ኃጢአትን” ማሳከ ብቻ ሳይሆን፤ ከኃጢአታችን የሚያድነንንም ጌታ ያሳንሳል። ግድክል ሀረተን የተባለ ጸሐፊ ሃትኞቹን ኃጢአቶች ግስወገድ እንዳለብን፤ እንዲት ማስወገድ እንደምንችል እየዘረዘሩ የሚነገሩን አስተግሮዎች፤ ስለ ኃጢአት ያላቸው ፅውቀት ምን ያህል ትንሽ እንደሆነ ያሳያል። በኢየሱስ ስም ዘመን ስለ ኃጢአት ይህን የመሰለ አስተያየት የዘራቸው ክፍ። ፈላጊውያን ሰው ፍጹም መሆን የሚችልባቸውን መንገዶች ሀዘርዘር ያወጡ እንደነበሩ እናስታውሳለን። ይህን ሲያደርጉ ኃጢአትን ውጫዊ እንደሆነ አድርገው በመመልከታቸው ነው። እሱም እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ ከእግዚአብሔር የሚለየን “ኃጢአት” የሚጀምረው ከድርጊታችን ሳይሆን፤ “ከልባችን” ነው። በእዚህ መለወጥ ያለበት ድርጊታችን ወይንም መሆኑን ሳይሆን፤ ውስጣዊ የሆነው “እኛነታችን” ነው። ውስጣዊው “እኛነታችን” ሥር ነቀል ለውጥና ይቅርታ ማግኘት ያስፈልገዋል። ሐጥርያው ጳውሎስ ኃጢአትን፤ “አታድርጉ” ወይንም “አድርጉ” በሚል ትዕዛዝ አግካችንት ለማስወገድ መጥከር፤ ትልቅ ስህተት መሆኑን በግልጽ ያስተምራል (ቆላስ. 2:20-23)።

1.2. እግዚአብሔር የሚያሸከመን ሽኩቻ፤ ...እኛም ሆነን ሌሎች ሰዎች ሊያቃልሉት የማይችሉት ሽኩቻ አለ። ያም የኃጢአት ሽኩቻ ነው። ከሌሎች ስርዓታት በመጠየቅ ልናቃልለው እንችልም። ከዚህ ሽኩቻ ነጻ እንድንሆን ሁሉን

ማድረግ የሚችለው ጌታ ወደ እርሱ እንድንመጣ በፍትረ ይጠራል። “እኛን ተደካሞች ሽኩቻው የነበረ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አነርፋችኋለሁ። ቀንበረን በላያችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተገሩ፤ እኔ የሆነ በልቤም ትሑት ነኝና ለነፍሳችሁም ፊርፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበረ ልዝብ ሽኩቻም ተሰልኩ” ይላል (የማቴ. 11:28)። ስለሌላ በኩል ደግሞ ፈላጊውያን እግዚአብሔርን በልዩ መልክ ባለው ያቀርቡልናል። በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት ብንፈልግ ሕጉን መፈጸም፤ የሃይማኖት ሥርዓትና ደንብ መጠበቅ እንዳለብን ይነገራል። ይሄም ለንሽከመው ወይንም ልናቃልለው የማንችለው ሽኩቻ ይሆንብናል።

1.3. የሃይማኖት ሰዎች የሚያሸከሙን ሽኩቻ፤ ...እግዚአብሔር እንድንሸከመው ያላዘዘን እንዳንድ የሃይማኖት ሰዎች የሚያሸከሙን ሽኩቻ አለ። እንደ ፈላጊውያን አባባል እግዚአብሔር ሰው ያደረገውንና ያላደረገውን በየቀኑ እየዘረዘረ የሚጽፍ፤ መረጃ የሚሰበሰብ፤ ጥሩ ሥንወራ የሚሸልመን፤ ትክክል ሳንሠራ ደግሞ የሚቀጥን፤ ለሁላችንም ተመሳሳይ የሆነ አጠቃላይ ፈተና የሚያቀርብልን፤ ፈተናውን በደንብ ካለና፤ የሚቀበልን፤ ፈተናው አቅጥን ከወደቅን ከአጠቃላይ የሚያስወግደን (የሚረግመን) እንደሆነ አድርገው ያሳዩናል። የሚነገሩን ሁሉ የምንቀበል ቢሆን ኖሮ፤ ስለ እግዚአብሔር የሚኖረን አስተያየትና ግምት የእነርሱን ዓይነት ይሆን ነበር። ፈላጊውያን “መሆኑን አልባችሁ” እንደሚሉት መሆን ቢኖርብን፤ ማናችንም እግዚአብሔርን ልናረካው ወይንም ልናስደስተው እንችልም ነበር። ምክንያቱም ቃሉ “ልዩነት የለምና ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎለቸዋል” (ሮሜ 3:23) ስለሚል ነው። ጌታ የሚቀበልን ሕጉን በመጠበቅ ቢሆን ኖሮ፤ ማናችንም ሕጉን መፈጸም ስለማንችል፤ ሁላችንም የጠፋን በሆንን ነበር። ለዚህ ነው አላኝ ያስፈለገን። የእግዚአብሔር ሕግ ጠቀሚነቱ ሕጉን በመፈጸማችን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የሚያስገኛልን በመሆኑ ሳይሆን፤ ፍርድ እንዳለብን የሚገልጽልን (የሚያሳየን) በመሆኑ ነው። “ከእኛ ሥር የሆነት ሁሉ በእርግጥ በታችን ናቸውና፤ በእኛ መጽሐፍ በተጻፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር፤ የማያደርግም ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፏል ልኛ” ይላል (ነሐት. 3:10)። በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት እንደ መሰራተኛ በመንገዳችን ላይ የቆመውን ሕግ ዘልን ማለፍ በኖርብን ኖሮ ሁላችንም በመንፈሳዊ ሕይወታችን በጠፋን ነበር። በየሳምንቱ ብዙዎች የአምልኮቱን ፕሮግራም ጨርሰው ከጤተ ክርስቲያን ሲመጡ ተጎታቅተው፤ ደስ ብሏቸው “ከገራ ጀምሮ ለራሴ ሞቼ ለክርስቲያን ብቻ እኛራለሁ” ብለው ወስነው ይመጣሉ። እንደገና በሳምንቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲመለሱ፤ እንደ ጠበቁት መኖር አቅቷቸው፤ ወደቀውና ተላልጠው፤ ተስፋ ቆይተውና በዘመን ተሞልተው ይመጣሉ። ይህም ሰው በራሱ ጉልበት፤ በሚያደርገው ውሳኔ በሕይወቱ ምንም ዓይነት ለውጥ ማምጣት የማይችል መሆኑን ያሳያል።

2. ሃይማኖታችን ሽኩቻ ሆኖብን ይሆን?

መግቢያችን ላይ ያነበብነው ጥቅስ፤ ኢየሱስ፤ ፈላጊውያንና ጸሎት ሰላላቸው ሕግና ደንብ እያደኑት የተናገረው አይደለም። በወቅቱ ትምህርቱን ለሚያጸምጡት

ለማስተላለፍ የረገጠው መልዕክት፤ ሙሉ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ታላቁን የሕግ መመሪያ፤ ረገጠው ያንና ዳድች ሲያስተምሯቸው ተግባሩ እድርጉ የሚያደርጉትን ግን አታድርጉ" የሚል ነው። የሙሉ ሕግ ወይንም አሥርቱ ትእዛዝ የተመሠረተው በሁለት ዋና ዋና ፍሬ ሀሳቦች ላይ ነው። ይኸውም፤

15/ እግዚአብሔርን በመፍራት፤ ሰውን እንድናስብር፤ ለእርሱ የተወሰነውን ቀንና (በገበትን) እንዲሁም እግዚአብሔር የሰጠንን ወላጆች እንድናስብር ነው።

25/ የሌላውን ሰው ሕይወት፤ ሰውንና ገብረቱን እንድናስብር ነው። እነዚህ ሁለት መመሪያዎች የግድለውጡ ዘላለማዊነት ያላቸው ናቸው። ስለዚህ፤ ረገጠው ያንና ዳድች እግዚአብሔርን እንድትረፍና እንድትስብር፤ እንዲሁም ሰውን እንድትወዱና እንድትስብሩ የሚያስተምሯቸውን ትምህርት ልትቀበሉትና የሕይወታቸው መመሪያ ልታደርጉት ይገልጻል። ይሁን እንጂ፤ ከዚህ ዓላማ ውጪ ቁጥር ስፍር የሌላቸውን ሕጎችና ደንቦችን ጽፈው በላያቸው ላይ ቢጭኑባቸው፤ መቀበል የለባቸውም ብሎ ግስጦንቀቂያ መስጠቱ ነው።

ረገጠው ያንና ዳድች የሙሉን ሕግ፤ ሙሉ ከእግዚአብሔር ልክ እንደተቀበለው ሳይወጡና ሳይቀንሱ በማስተማር ረገጠው ለሰዎች ሺ የሚቆጠሩ ተጨማሪ ሕጎችና ደንቦችን ጽፈው ከዚያና አለቸጋጋ ሽኩቻ በሕዝቡ ላይ ይጭኑ ዝርዝር የእውነተኛ ሃይማኖት መለያው ምን ይሆን? ሰው መብረር የሚያስችል ክንፍ ቢኖረው፤ ከንፍቹ ወደ ላይ ከፍ እድርገው በዓየር ላይ እንዲበር ያደርጉታል እንጂ ወደታች እይነትቱ ትም። ሰውም እምነቱ ወደ ላይ፤ ወደ እምነቱ ከፍ እድርገ እንዲያስጠጋው እንጂ፤ ወደ ታች እንዲነትተው እይደለም። ስለዚህ ሰው የእምነቱን ትክክለኛነት ለማወቅ የሚጠይቃቸው ጥያቄዎች ሲኖሩት ይገልጻል።

- (1) ሃይማኖቱ በደባታ እንዲፍለቀልቅ ያደርገዋል፤ ወይንስ በሀዘንና በጭንቀት ይሞላል?
- (2) ሃይማኖቱ ከእርሱ ጎን ሆኖ ያገዝዋል፤ ወይንስ የበደለኛነት ስሜት እንዲሰጥው በማድረግ ያሳድዳል?
- (3) ሃይማኖቱ ይሸከመዋል፤ ወይንስ ሃይማኖቱ ሽኩቻ ይሆንባቸዋል?

ግንኙውም ሰው የተቀበለው ሃይማኖት ሽኩቻ ከሆነበት ጭንቀትና ፍርሃት የሚያመጣበት ከሆነ፤ ያ ሃይማኖት እውነተኛ ሃይማኖት እይደለም። ረገጠው ያንና ዳድች 'ጸጉር እየሰነጠቱ' የሚያወጧቸው ሕጎችና ደንቦች ለሕዝቡ መንፈሳዊ ነጻነት ወይንም ዕድገት በመስጠት ረገጠው ለሰዎች የማይችሉት ሽኩቻ ሆኖባቸው ዝርዝር ሃይማኖታቸው እነርሱን በመሸከም ረገጠው እነርሱ ሃይማኖቱን እንደ ሽኩቻ ተሸከመውት ዝርዝር ረገጠው ያንና ዳድች ለሰዎች ረብረቡ ያወጧቸውን ሕጎች በታላቸው ለማጥናት በየቀኑ ብዙ ሰዓት ያጠፉ ዝርዝር ይህንን ድካማቸውንና ልፋታቸውን ሽሕግ ቀንዘው ሥር መኖር ብለው ይጠሩት ዝርዝር እንዳንደቹ ይህንን ቀንዘው መሸከም በመቻላቸው ከራት ይሰማቸው ዝርዝር ስተራው ሕዝብ ግን፤ ሕጎችና ደንቦችን ለማጥናት ጉልበትም ሆነ ጊዜ ለሌለው ሕዝብ ግን፤ የእዕምር ጭንቀት እምጥፈል።

3. ለእዕምር ጭንቀት የሚያጋልጡ ሃይማኖት ሽኩቻዎች

3.1. እምነት የላቸውም መባል፤

ወክሮችና ሕይወት 'እምነት' የኖረ አስረገገ ነገር ነው። ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ግብንት እንደግደቃል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እምነት ምንድነው? እምነት ተስፋ በሰማደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የግንኙነት ነገር የሚያስረዳ ነው። (ዕብ. 11:1)። እግዚአብሔርን የምናምነው ስለሚያደርገው ተአምራት ብቻ ሳይሆን፤ ስለ እግዚአብሔርነቱ ነው። እግዚአብሔር የሚፈልገንን ነገር ካደረገ፤ ይኸውም ዕጢን ካጠፋ፤ ዐይን ሥውር ካላበራ፤ ሽባን ካዘለ፤ መታመን የለበትም ብለው የተቀበሉ እንዳንድ ክርስቲያኖች እንደግደጠው እንገምታለን። እግዚአብሔርን እንደ ቃሉ እናምናለን እንጂ፤ ከቃሉ ውጪ ሰዎች ነው። የሚሉንን እንቀበልም። የምናምነው 'ፈጽሞ' አትታመሙም የሚል ግረጋገጫ በሰጠን፤ ወይንም ብትታመሙም በተአምር ሁላችሁም ትፈጠሳችሁ የሚል ዋስትና በሰጠን እይደለም። እግዚአብሔር ኃይል በሆነ ምንም ግድረግ እያትተውም ይሁን እንጂ፤ ብዙ ጊዜ እኛ በምንፈልገው ሃይማኖትና ሁኔታ እይሠራም። ደህንነት፤ በሽታ፤ ሞት በዓለም ውስጥ እንዳይኖር ግድረግ ይችላል። ይሁን እንጂ፤ በወደቀው ዓለም ውስጥ ስለምንኖር፤ ከላይ የክርስቲያኖች ነገሮች ሁሉ በዓለም ውስጥ ይኖራሉ። በሽታ፤ ሞት በዚህ ዓለም ውስጥ የተለጠ ናቸው። ክርስቶስ ጥም ሲመጣ ብቻ ነው ዓለም ከእርሱ ነጻ የምትሆነው። እግዚአብሔር ኃይል ለምሳሌ (sovereign) ነው ለንል፤ ጉሁም ነገር በእርሱ ቁጥጥር ሥር ነው። ያለእርሱ ምንም ነገር መሆን አይችልም ግለታችን ነው። እንዳንደች 'የለኔና የእናንተ እምነት ብቻውን ሁኔታን ያለውግል' ይላል። እንደሚሉት እምነታችን ብቻውን ሁኔታን የመለወጥ ኃይል ካለው፤ እግዚአብሔር ኃይል ለምሳሌ ነው። ግለት እንችልም። ተአምር ሊሠራ የሚችለው እምነታችን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ጊዜ ብትኖሩ፤ ቃላቶች በእናንተ ቢኖሩ፤ የምትወዱትን ሁሉ ለምት ይሆንላችሁ ሁግል" ይላል (ዮሐ. 15:17)። ይሁን እንጂ፤ የለመንነውን ሁሉ እናገኝም። ሃጠየት ሁትን ሁሉ እግዚአብሔር ሰጥቶልን" የሚል ክርስቲያን በዓለም ላይ ይኖራል ብለን እናምናለን። ቢኖር ያ ሰው እውነተኛ እይደለም። ሃጠየት ወዲትን ሁሉ ለምት ይሆንላችሁ ሁግል" ብሎ ቃል ከገዛል፤ የምንፈልገውን ሁሉ የግንኙነት ምክንያቱ ምንድነው? ብለን መጠየቃችን እይቀርም። የጠየቅነውን ሁሉ ግንኙነት የማንችልበት ምክንያት እንደኖረው፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይሆን ሲቀር ነው። "እንደ ፈቃዱ ለንጥች በንግድ ይሰጣል..." ይላል (1 ዮሐ. 5:14)። "ፈቃድህ ይሁን" ብሎ መጸለይ የዘመኑ ጥላምንት እንትለቃሊ" አስተማሪዎችን ያስቆጣል። ምክንያቱም "ፈቃድህ ይሁን" ብሎ መጸለይ እምነት ቢሰጠው ነው ብለው ስለሚያምኑ ነው። ጥታመመ ሁሉ እንዲፈጠስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ብለው ያምናሉ። ይህ እውነት እንዳልሆነ እናውቃለን። ይህ እውነት ቢሆን ኖሮ ጢምቴዎስ፤ ለፍርዲጠሪ ላውላላ ራሱ፤ እንዲሁም ሌሎች ታማኝዎች ባልሆኑም ዘዘ። እነዚህ ጥላምንት እንትለቃሊ" አስተማሪዎች እንደሚሰጡት በሽተኞች ያልተፈጠሱ እንደሆነ ራሳቸውን ነጻ እድርገው የሚገኙ ንነት በሽተኛውን ነው። እምነት በሌለህ ነው፤ የተደበቀ ጋጠላት ቢኖርብህ ነው፤ የእግዚአብሔር ፍርድ ነው፤ ሊቀጣህ ነው። በግለት ነፍሱ አስከትሎ ጀርባ ያስወጠ ቁታል። የታመምነው፤ ወይንም ያልተፈጠሰው ጋጠላት ቢኖርብህ ነው በግለት

ኃጢአትንና በሽታን ያያዩታል። ይሁን እንጂ በዚህ ዓለም ከኃጢአት ሁሉ ፍጹም ነጻ መሆን እንደማይቻለው ሁሉም ከበሽታም ሁሉ ነጻ መሆን አይቻልም። ስለ መከራና ችግርና በሽታ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ ትምህርት መስጠት በንጀምር በሰዎች ሕይወት ውስጥ ትልቅ ችግር መፍጠራችን ነው። ሰዎች እንደተነገራቸው የጠየቁትን ማግኘት ሲያቅታቸው በውስጣቸው መራራነት ይበቅላል። እግዚአብሔርን መጥላት እምነታቸውን መተው ይጀምራሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር የገባውን ተስፋ እይደጽም ብለው ስለሚያስቡ ነው። አስተማሪዎቻቸው ልክ ከሆኑ እግዚአብሔር እየሞከሩ ነው። ወይንም "እግዚአብሔር ያልፈጠረኝ ባይወደኝ ነው" ብለው ያምናሉ። ይሄም በክርስቶስ ዘመን የነበሩት ፈሪሳውያን "... ከጢና አስቸጋሪ ሸክም ተብትበው በሰው ትስፋ" ከሚጭኑት የበለጠ የከፉ ሸክም ነው።

እስከዛሬ ጌታን ለረጅም ጊዜ የምታውቅ በክርስትና ሕይወቷ በጣም ጠንካራ የሆነች አሁን ናት። የምትወደው ባለ ቁምላቸው በካንሰር በሽታ ተያዘ። ሆስፒታል ገብቶ በሀኪሞች ሲረዳ የሚችለውን ያህል ከተረዳ በኋላ የመጥፋት ተስፋ እንደሌለውና በምድር ላይ የቀረው ዕድሜ ከአንድ ወር የማይበልጥ መሆኑን ለእስከዛሬ ነገረዋት ወደ ቤት ይዛው መጣች። ጌታ በተለምዶ እንዲፈውሰው ለቁምላቸው ብዙ ክርስቲያኖች አየጸሙ ጸላዩልት። ሁኔታው እየከፋ እንጂ እየተሻለው አልመጣም። በዚህ ሁኔታ ላይ እያለ አንድ ቀን "የመገለጥ የፈውሳ በጠታ አለኝ" የሚል አንድ ሰው ወደ ቤታቸው መጣ። "ዛሬ የመጣሁት ሌሊት የጌታ መንፈስ ተከሰኝ ጸልይ ብሎ ቀበቀሰኝ። እኔም ጌታ ሆይ እባክህ ደክሞኛል አልኩትና ተመልሼ ተናገሁ። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ አሁንም ቀበቀሰኝና ተከሰ ጸልይ አለኝ። እኔም ተናድጄ "ጌታ ሆይ ለምን ታስቸግረኛለህ" ብዬ ተናገርኩትና ሳልወድ ለመጸለይ ተንበረከኩ። ገና መጸለይ እንደጀመርኩ ጌታ ቁምላቸውን አሳየኝና "ጸልይለት" አለኝ። እኔም መቃተት ስጀምር "ጌታ ፈውሼሃለሁ! እትሞትም! ዕድሜ ጨምራሃለሁ ብለህ ነገረው" አለኝ። ዛሬ የመጣሁት "ይህን የምሥራች ለመንገር ነው" አላቸው። በዚህ ወቅት እስከዛሬ አልልታምን አቀለ ጠችው። ጌታን ከልቧ አመለክታቸው። ይህን ዓይነቱን የምሥራች ሳመጣው አገልጋይ ሜን ያለ ገንዘብ ፖስታ ውስጥ እድርጋ ሰጠችው። "ሞት ድል ተመታ! ጌታ ባሌን ፈወሰው" እያለች ቁምላቸውን ለመጠየቅ ለመጣው ሰው ሁሉ ክርስቲያን ለሆነውም ሳልሆነውም ትናገር ነበር። ነገር ግን ሀኪሞች ቀደም ሲል እንደተናገሩት ቁምላቸው ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ። እስከዛሬ ማመን አቃታት። ከራስ ጸጉሯ እስከ ሕገር ጥፍሯ ድረስ ደክዘነች። ለባለ ማልቀስ አቃታት። ቁጥሩ መራራነት ለቧን ሞላው። የተቆጣቸው በዚያ ሀሰተኛ ነብይ አልነበረም። የተቆጣቸው በእግዚአብሔር ላይ ነበር። "እግዚአብሔር ባልሽ አይሞትም ብሎ ከነገረኝ በኋላ ሀሳቡን ለወጠ፣ እግዚአብሔር የሸኝ" አለች። እግዚአብሔር የሚሞሽ እምላክ እንዳልሆነ ማንም ቢነግራት በጅ አልል አለች።

ያ እገልጋይ ለቅሶ ለመድረስ መጣ። ጢጋ ብሎ እስከዛሬን በያነጋግራት "ይድናል፣ አይሞትም፣ ጌታ ዕድሜ ጨምራለታለሁ ብሎኛል እላልክኝም ዘሐር እንዴ?" አላቸው። እርሱም ሳይደናገጥና ሳይፈራ ረጋ ብሎ "ለሚያምኑ ሁሉ ይቻላል... የሰናፍጭ ቅንጣት ያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል" ብሎ ጌታ የተናገረውን ቃል አቃታት።

ውሽም ወይ? ባልሽ የሞተው በሌላ ምክንያት አይደለም አንቺ ግመን ስልቻልሽ ጌታ እንደፈወሰው ስለተጠራጠርሽ ብቻ ነው። ጥፋቱ የእኔ ወይንም የጌታ አይደለም። ያንቺው የራሽ ነው" አላት። እስተዳርም አልተከራከረች ውም። ከራሷ ጋር መነጋገሯን ቀጠለች። "ከዚህ የበለጠ እንዴት ልመን? ለምኔ እልል ብዬ ለሰው ሁሉ ጌታ ፈውሳታል ብዬ ተናግራለሁ። ፈጥሮ ጌታ ነው ወይንስ የእኔ እምነት? እግዚአብሔርም እንደ ልጅ በሰው ይጫወታል እንዴ? ግመን ስችል መፈሰስ ግመን ሲያቅተኝ ደግሞ "መግደል" ባህረው ነው እንዴ?" በግለት የእግዚአብሔር ጥካሬው እንጂ ፍቅሩ አልታያት አላት። እግዚአብሔርን ጥቀተኛ በማድረግ ትቀየመው እንጂ ራሷንም ነጻ ማድረግ አልቻለችም። "ባሌን የገደልኩት እኔው እራሴ ነኝ፣ ባምን ኖሮ አይሞትም ዘሐር" በግለት በዚያ ላይነት ሰሜት ራሷን ማሰፈንቅ ጀመረች። እስከዛሬ የባለ ሞት ሀዘን የሚለማት "የበደለኛነት ሰሜት" እየጨመረ ሲመጣ በመንፈስ ጭንቀት በአእምሮ መታወክ መስቀየት ጀመረች። እስከዛሬ የዘመኑ ፈሪሳውያን ለውነትነት በሌለው "ሥነ መለኮት" ተብትበው ከሚጎዱት ሰዎች መካከል አንድዋ ናት።

በሰው ላይ "ተጽእኖ" የሚያደርግ ሃይማኖት ብዙ ሕጎችንና ደንቦችን የሚያወጣ ነው። "ይህን ባታደርግ እንዲህ ትሆናለህ ... እንዲህ ባትሆን እንዲያ ትሆናለህ" በግለት በሰው ላይ ሸክም ይጭናሉ። የተባሉትን ማድረግ ያቃታቸውም ሰዎች "የበደለኛነት" ሰሜት እንዲሰማቸው ያደርጋሉ። ይህን ዓይነት ሕግና ሥርዓት እውጪዎች በቀላሉ ሰዎችን የመቆጣጠር ኃይልና ሥልጣን ያገኛሉ። "አይን ራንድ" የተባለ የታወቀ ጸሀፊ በውን "በበደለኛነት ሰሜት" እንዴት መጣላት (መቆጣጠር) እንደሚቻል ሲጽፍ እንዲህ አለ። "ጥሁንና ገጽሁን ሰው መግዛት የሚቻልበት ቀላል መንገድ የለም። ማንኛውም መንግሥት ወይንም የመንግሥት አስተዳደር ኃይሉን የሚያጠናክረው ወንጀለኞችን በመያዝና በመቆጣጠር ከሆነ ሕግና ሥርዓት አከባሪዎችን ማን ይፈልጋል? ስለዚህ ሰው ሊጠብቀው የማይችለውን እንዲሁም ሕግ አለ ፈጽሞ ሕጉን ሲያስፈጽምና ሊተረጎመው የማይችለውን ዓይነት ሕግ ለውጥተህ ሲጠው ይህን ዓይነቱን ሕግ መጠበቅም ሆነ ሕጉን ማስፈጸም ስለማይቻል ሕግ አፍራሾች የጠቀሱት አገር ታደርገዋለህ። ከዚህ በኋላ ሕጉን መጠበቅ ባለመቻሉ በበደለኛነት ሰሜት ስለሚሰቃይ ያኔ በዚያ ትዝዋለህ" አለ።

በክርስትና ዓለም ውስጥም ይህን ዓይነቱን ዘዴ እንዳንድ "የእምነት እንቅስቃሴ" መሪዎች ከተከታታቸው የሚፈልጉትን ለማግኘት ሲሉ ሲጠቀሙበት እናያለን። አንዳንድ የዘመኑ "የእምነት እንቅስቃሴ" መሪዎች ማንም ሰው ሊደርስበት የማይችለውን የቅድስና ደረጃ ያወጣሉ። እነርሱ ያወጡትን የቅድስና ደረጃ መድረስ ያቃታቸውን "እንደሚገባው ባለመጣራችሁ ወይንም ባለመሞከራችሁ ነውና የበለጠ መጣር አለባችሁ" ይሏቸዋል። በዚህ ምክንያት "የበደለኛነት ሰሜት" (guilt) ይሰማቸዋል። ከዚህ "የበደለኛነት ሰሜት" ነጻ ለመውጣት ምንም ነገር "አድርጉ" ቢሏቸው ለማድረግ ወደ ጓዳ እያሉም "ንስህ ግቡ" ቢባሉ ንስህ ይገባሉ። የጽሑፍ ጊዜ ይነራችሁ ቢባሉ የጽሑፍ ጊዜ ይወስዳሉ። ገንዘብ መስጠት ካለባቸው ያፋቸውን አራግፈው ይሰጣሉ። የበደለኛነት ሰሜት (guilt) የበለጠ እየተጫናቸው ሲመጣ ያኔ የሚፈልጉትን ሁሉ ከእነርሱ ጨምተው ይወበዳሉ። በእነርሱ ሕይወት ውስጥ ማድረግ የሚፈልጉትን ሁሉ

ያደርጋሉ። ደሲድ ጅልተን የተባለ ጸሐፊ 'የብረላኝነት ስሜት' ምን ዓይነት ኃይል እንዳለው በገልጽ እንዲህ አለ። 'የብረላኝነት ስሜት (guilt) እጅግ በጣም ኃይለኛ ነው። ስሜቱ ሲሰጥን ሃሳቦችን ይበተናል፤ የበለጠ እንደናገራለን፤ ፍጹም ችሎታ የሌለው እንሆናለን፤ በራሳችን ውሳኔ መወሰን ስለሚያቅተን ሌሎች እንዲወስኑልን እንፈልጋለን፤ ከጥንቃቄ ጋር ፊት ለፊት መጋጠም፤ የራሳችንን ውሳኔ ግድረግ ያቅተናል። በአጠቃላይ ሲገነን በሚፈልግ ኃይል ፍጹም ባሪያዎች እንሆናለን።'

ይቀጥላል...

የሕይወት መስታወት ቁጥር 110

ከባድ ቀንበር በሌላው

(ከፍል ሁለት)

ለአዕምሮ ጭንቀት ከሚያጋልጡ 'የሃይማኖት ሽኩሞች' ሌላው፤

1.1. ሊደረግበት የማይቻል ትድበና

በክርስቶስ ዘመን የነበሩት ፈሪላውያንና ሰዱቃውያን በሕዝቡ ላይ ቁጥር ሥፍር የሌላቸውን ሥርዓትና ደንብ ተብትበው በትከሻቸው ላይ እንደሚጭኑት፤ የዘመኑ 'የእምነት እንቅስቃሴ' አስተማሪዎችም 'በእጅ ጥምዝ' (manipulation) ዘላቂው ለመንጠቅ (ለመውሰድ)፤ እውነትነት የሌለውን የጽድቅ መንገድ ያበጃሉ። 'የክርስቶስ እውነተኛ ደቀ መዝሙር ለመሆን የሚፈልግ ሰው ከእግዚአብሔርና ከዓለማዊ ምቹት እንዲን መምረጥ አለበት፤ መንፈሳዊ ዕድገት መስዋዕትነትን፤ ለራስ መሞትን ይጠይቃል' ይላሉ። ይሄ አባባል እውነትን የሳተ አይደለም። በሌላው ሰው ለመጠቀም ለሚፈልጉ የሃይማኖት መሪዎች ይህን ዓይነት አባባል ሌላውን ሰው በቁጥጥራቸው ውስጥ በግዋል ዕድል ይሰጣቸዋል፤ በርዕዮተኛነት ያላቸው 'መንፈስን ያነጻል' በማለት ግድረግ የማይፈልጉትን እንዲያደርጉ ተዘታዋቂቸውን ያዟቸዋል። ፈቃደኛ አለመሆናቸውን ከገለጹ፤ 'በራሳችሁ ገና አልሞታችሁም፤ ለመንፈሳዊ ዕድገት ገና ብዙ ይቀራችኋል' ይሏቸዋል። ብቃት የሌላቸው መሆናቸው ሲነገራቸው፤ የበለጠ የብረላኝነት ስሜት (guilt) መንፈሳቸውን ይጫነዋል። ከዚህ ስሜት ነጻ ለመሆን መሪዎቻቸው አድርጎ ያሏቸውን ሁሉ ግድረግ ይጀምራሉ።

በክርስቶስ ዘመን የነበሩት ፈሪላውያን የእግዚአብሔርን ሕግ ያለአግባብ በመጠቀም በሰዎች ላይ ኩሜነት ሽኩም የበለጠ፤ የዘመኑ ፈሪላውያን በአግኖች ላይ ይጭናሉ። አንዳንዶቹ ዘዴ ብለው የያዙት አነጋገር አለ። 'ወደ ጠላቀው መንፈሳዊ ልምምድ መግባት አለብን... ሙሉ በሙሉ ራስን መስጠት (ማስረከብ)... ለዲሳ ልምምድ...' የመሳሰሉ ናቸው። እነዚህ አባባሎች በአግባቡ ካልተገለጹ ህሊናችንን አርፎ አይቀመጥም። አንዳንድ ቅንነት ያላቸው ሰዎች 'ራሴን ሙሉ በሙሉ ሰጥቼ ወይም አስረክቤ ይሆን?' በማለት ራሳቸውን መመርመር ብቻ ሳይሆን፤ መሠላከትም ይጀምራሉ። ይህንነታቸው በጌታ ጌጋ መሆኑ ይቀርና

እነርሱ በሚፈጽሙት ሥራ በእነርሱ ሙሉ መሰጠት ላይ ይመስላቸውና የጠቀሱ አንደሁኑ ለድርጊቱ ራሳቸውን ይቆጥራሉ። ይህም ወደ ጠላት የሚገልጽ ጭንቀት ውስጥ ይከታተላል። የሚገባውን ያህል አልጸለይኩም በማለት ቀንም ሌላ ትምህርትም ላይ ሆነ፤ ከሥራ ውጪ መጸለይ ይጀምራሉ። በመጸለይ ፈንታ ሌላ ሃገር ከወረደ በኋላ በገደባቸው ጋር ብዙ ከተጫወቱ በኋላ ሰራተኛ ከወሰዱ፤ “ጊዜዬን በመጸለይ ፈንታ በከንቱ እበላሸሁት” በማለት የበደለኝነት ስሜት ይበግታል። “መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባው ጊዜ ወላጅ አላዘዘኩም በማለት መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተተክለው ይውላሉ። ሌላ መጽሐፍ ግንዛቤ መንፈሳዊ መጽሐፍ ግንዛቤ ጋዜጣ ግንባብ ተግራ ከሆኑ ጥናታቸውን ግጥናት ጋጢአት መስሎ ይታያቸዋል። ስለሆነም ቀንና ግታ ለረጅም ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ ያገለጹ። እንዲሁም “ሙሉ በሙሉ የተሰጠ ሕይወት እንዲኖረኝ መጽሐፍ እለብኝ” በማለት ረጅም የጸም ጊዜ ይወስዳሉ። በዚህ ዓይነት ሥጋቸው የሚያስፈልገውን እንክብካቤ ይነፍታል። መጸለይ መጽሐፍ ቅዱስ ግንዛቤና መጽሐፍ ለመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት አስፈላጊ መሆናቸውን እንከድም። ይሁን እንጂ መዘንጋት የሌለበት እውነት ቢኖር፤ ዕድገትን የሚሰጠው መንፈስ ቅዱስ እንጂ እኛ ለፍተንና ደክመን የምናመጣው አለመሆኑ ነው። ከላይ በገለጽኩት ሁኔታ ሰዎች ለሥጋቸውና ለአምራቸው ዕረፍት ቢከፈሉት በቂ እንቅልፍ ሳይኖራቸው ሲቀር፤ አንዳንድ አንገዳ የሆኑ ሃገሮች ጥፋት ልዩ ድምጽ መስማት ይጀምራሉ። “ልዩ ብርሃን ሊያሰሩ በግድግዳው ላይ ሊያሰሩ በራሙድ ይታያል፤ የምስግዓት ልዩ ድምጽ አለ። ... ለእነሱ መልዕክት መጣልኝ... ጌታ እንዲህ ለድርግ ለለኝ...” ግለት ይጀምራሉ። አንዳንድ የጥህ ሰዎች እነዚህ ሰዎች የሚያልፉበትን የአዕምሮ ጭንቀትም ሆነ ችግር ባለመረዳት “እየሁ፤ ሰግሁ” የሚሉትን ከመንፈሳዊነት ጋር በማያያዝ እንደ ነብይ ቆጥረው ሲያደገቱ ቸውና ሲያወጡበትላቸው እውነት ነብይ የሆኑ ይመስላቸውና በራሳቸውም ሆነ በሌሎች ሰዎች ላይ ከፍተኛ ጉዳት ግድረስ ይጀምራሉ። እንዲህ ዓይነቶችን ሰምተው “ጌታ ተናገረኝ” ብለው ትዳራቸውን ያፈረሱ ሰዎች እንዳሉ የታወቀ ነው። ከላይ የገለጽነው ሁኔታ በአንዳንድ ክርስቲያኖች ሕይወት ሰናይ፤ የበለጠ “መንፈሳዊ” የሆኑ አድርገን በግሰብ ፈንታ፤ የሥነ አዕምሮ ችግር እንዳለባቸው እንገምት።

- (1) ዕንቅልፍ ጭንቀታቸውን ለሥጋቸው ለሰፈላጊውን ዕረፍት መከላከል ቸው፤ ...ይኸውም ገደብ የሌለው ጸሎት፤ ግብፅያ የሌለው መጽሐፍ ቅዱስ ገዛባቸውን ሥጋቸው ከሚችለው በላይ መጽማቸውን ጥላዕምሮ ጭንቀት ውስጥ ሊከታተሉ እንደሚችሉ ወይም፤
- (2) ከመጠን በላይ የሚጸልዩት መጽሐፍ ቅዱስ ያለግደረጥ የሚያዝት፤ ሥጋቸው ከሚችለው በላይ የሚጸሙት፤ ቀደም ሲል በተለያዩ ምክንያት የአዕምሮ ጭንቀት ደርሰዋቸው ያንን ጭንቀታቸውን ለግሰታዝ ሲሉ ከሚችሉት በላይ በግድረግ ተወግሮ ጭንቀት ውስጥ ሊዝቱ እንደሚችሉ ግወቅ አለብን።

ከላይ ከገለጽነው ምክንያት ሌላ እንዳንድ አስተማሪዎች “ወደ ጠላቱ መንፈሳዊ ልምድ ትዝባቸው” በማለት አማኞች ሊፈጽሙት ከሚችሉት በላይ የሚጫኑ እሱ። እንዲያደርጉ የተጠየቁትን ሁሉ ግድረግ ባለመቻላቸው ምክን

ያት የበደለኝነት መንፈስ ለሰጪንዳቸው ራሳቸውን የጎዱ እንዳሉ አናውቃለን። ለአዕምሮ ጭንቀት የሚያጋልጡ አስተማሪዎች ምክንያት እንዲት ወጣት አሜሪካዊት እንዴት ሕይወቷን እንዳጣች ያዘብቡት እንድት እውነተኛ ታሪክ አለ። ይህኛ ወጣት የተለያዩ የተፈጥሮ ችሎታ ያላት፤ ሚዛናዊ የሆነች፤ ርህሩህ ልብ ያላት፤ “ጌታን ባለኝ ኃይልና ሙሉ መሰጠት እወደግለሁ” የምትል ወጣት ነበረች። “ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዶአለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ እልጥናለሁ፤ ክርስቶስ በእኔ ይኖራል...” (ገላት. 2:20) የሚለውን የሳውዲስ ንግግር ቃል በቃል የሚተረጎም መጋቢ አጋጠማት። ይህንን ጥቅስ በመመርኮዝ “አማኞች ለራሳቸው መጥት አለባቸው” እያለ ያስተምር ነበር። “ለራስ መጥት” የሚለውን ቃል በተደጋጋሚ ያጅ ወጣት ለምታ “ለራሷ መጥት” ብዙ ሞክራ እልሆነችም ነበር። ምንም ያህል ብትሞክርና ብትጥር እለመቻሏን ስትገነዘብ ተስፋ ቆርጣ በሕይወቷ ተልቋል ወረደች፤ እንዲሁም በመጨረሻ የአዕምሮ ጭንቀት ውስጥ ስለገባች እንድት ቀን ባበር ሀዲድ ላይ ራሷን በመዘረር በሚበር ባበር ተወፍሏል። ተቆራርጣ ሞተች። የዚህ አላማ ታሪክ ጸሐፊ ሲደመድም፤ “ይህ እውነተኛ ታሪክ ነጂ የሆነ የሥነ መለኮት (ቴዎሎጂ) ውጤት ነው። ጤናማ የሆነ ሥነ መለኮት (ቴዎሎጂ) ይጠግናል፤ ያቆማል፤ ያጠነክራል እንጂ ራስን አያጠፋም አለ።

ይህን ሰንሰለት አማኞች ራሳቸውን በሙላት እንዲሰጡ ግብተማር ልክ እይደለም ግለታችን እይደለም። ከዚህ ጋር አብረን ማሰቢያ ወይም ግወቅ ያለብን ሃገር አለ። ይቅር መባል፤ ተቀባይነትን ግጥናት፤ በጌታ የተማመነ አማኝ ሁሉ ያለው መብቱ እንደሆነ፤ የጌታ በረከት ነጻ ስጦታ እንጂ በልፋታችን የምናገኘው አለመሆኑን መረዳት ይገባል። ሃይማኖታዊ “እጅ ጥምክ፤ የበደለኝነት ስሜትን እየፈጠረ የተሰጣቸው ግብ ላይ መድረስ ያልቻሉትን ይከንናል። ኢየሱስ የሚጠራን “እናንተ ደካሞች ሽኩቻሁ የገዛደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አጽናችኋለሁ። ቀዝሬት በሆኑት ተሽኩሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የጥህ በልዩም ትሎት ነኝና ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀዝሬት ልዝብ ሽኩቻም ቀሊል ነው” ብሎ ነው (ማቴ. 11:28)። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ከእኛ ትልቅ ሃገር ይጠይቃል። የሚጠይቀውም እኛ ከምንችለው በላይ ነው። ሃገር ግን እኛ የምንችለውን ኢየሱስ ሊያሟላን የሚችል መሆኑ ዕረፍት ይሰጠናል። ቅዱሳን በጌታ ፊት ለመቅረብ ብቃት እንደሌላቸው ያውቃሉ። በሆነም ኢየሱስ ፈጽሞ እንደማይተዋቸው ያምናሉ። እንዴት ማምለክ፤ እንዴት መጸለይ፤ እንዴት በእርሱ ሙሉ በሙሉ መታመንና መታዘዝ እንዳለባቸው እያውቁም ይሆናል። አላኞቸው ኢየሱስ ግን ያውቅበታል። የምስግዓት ስብከት፤ የምናዝው መንፈሳዊ መጽሐፍ የሚጫነን ከሆነ ያ የክርስቶስ አገልግሎት እይደለም።

1.2. ከአቅጣጥው በላይ እንዲሰጡ ግብፅኛ

በተለያዩ ዘመን እግዚአብሔር ያሳስቀመጣቸው አንዳንድ መንፈሳዊ መሪዎች፤ በሕዝቡ ጫንቃ ላይ የተለያዩ ሽኩቻ ይጭኑ እንደነበረ አናውቃለን። ሕዝቡን የበደለኝነት ስሜት እንዲሰማው በማድረግ እውነት የሆኑ ልዩ ልዩ ዓይነት ትዝቢቶችን በመተንበይ በእግራቸው ሥር ተንበርክኩው እንዲያገለግሏቸው

ከደረገ በኋላ የሚፈልጉትን ሁሉ ጨምሮ አጃቸውን ጠምዘው ከሕዝቡ ይወሰዳሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የፖርቱጋል ስርዓት ስርዓት የሚባሉት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ናቸው። በፖርቱጋል ማዘን ምክንያት ሥራው ተጀምሮ ያለቀውን የቅዱስ ልግሮስ ክፍራልን ሕንጻ አሠርቶ ለመጨረስ በወቅቱ የዘሩት ሮማዊ ሊቀ ሳክስ ፐዝብ ለሚሰጥ ሁሉ ኃጢአትን እንደሚያስተሰርዳለት አዋጅ አውጥተው ዝር። ለዚህ ፐርጀክት ፐዝብ ለመሰብሰብ ጥና ወኪል ሆኖ የተሾመው የታወቀው ጆን ቴትሪል (John Tetzel) የሕዝቡን ሞኝነት በመጠቀም ፐዝብ በማሰባሰብ ከፍተኛ ሚና እንደተጫወተ ታሪክ ይመሰክራል። የምትሰጡት ፐዝብ (ፍራንክ) የፐዝብ መስበሰቢያ ሳጥን ውስጥ ቀጭ ሲል፤ ተፈርዶባት ሲላል የተቀመጠች ሄሮስ ወዲያው ዘላ ከሲላል ትወጣለች። እያለ በየመንገዱ እየሰፈረ ከፍተኛ ቅስቀሳ ያደርግ ዝር። በዚህ ዓይነት የሃይማኖት መሪዎች “ደህንነት” በፐዝብ ለመሸጥ ይሞክሩ ዝር።

(ሀ) ከላይ ያየው ሁኔታ የተፈጸመው በተሀድሶ (Reformation) ዘመን ዝር። የሚጠቀሙበት ዓይነቱና ዘዴው የተለየ ይሁን እንጂ በአኛም ዘመን በሕዝቡ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች አሉ። “እግዚአብሔር ለባሪያዬ መኪና ገዝላትኝ ቤት ሥራለት” ብሏል ብለው ትንቢት ተናግረው ለራሳቸው መኪና የሚያስገዙ ቤት የሚያሠሩ እንዳሉ አናውቃለን። ትንቢትም ባደናገሩ ሌላ የረቀቀ መንገድ ይጠቀማሉ። ራሳቸው “ይህን አድርጉልኝ” ባይለም፤ የራሳቸው በሆኑ ሰዎች (protégés) አማካኝነት የሚፈልጉትን ያስደርጋሉ። ከራሳቸው ሰዎች መካከል አንዱ ብድግ ብሎ “ፓስተራችን እንዴት ይህን ዓይነት መኪና ይገኛል? እንዴት ፓስተራችን ሊፓርትመንት ውስጥ ይኖራል?” በማለት አስፈላጊውን ቅስቀሳ ያደርግና መኪና ይገዛለታል። ቤት ይሠራለታል። የሚያስገዙው ለንግዳንዎች የዕለት ኑሯቸውን ለመጥፋት በቂ ደሞዝ የሌላቸው ሁለት ሥራ አየሠሩ የሚኖሩ ቢሆንም፤ ባይወዱ ከአቅማቸው በላይ የሆነ ስጦታ ለመስጠት ይገደዳሉ። የተጠየቁትን ባይሰጡ ጥሩ ክርስቲያኖች ተብለው እንደማይገመቱ፤ እገልግሎት እንደማይሰጣቸው ቢገባቸው ዘራያ ያሉት በዎች እንደሚያከርፏቸው ብቸኝነት እንዲሰማቸው የሚያደርጓቸው መሆኑን ካለፈው ልምዶቻቸው ስለሚያውቁ፤ ያላቸውን ሁሉ አሟጥመው ይበጣሉ። ከሌላቸው ተበድረው (credit card) ይሰጣሉ።

(በ) በቅርቡ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተፈጸመ፤ በጣም ያስደነቀኝና ያስገረመኝን ታሪክ ሰማሁ። ኤሚሪካን አገር “የአባቶች ቀን” (Fathers' Day) የሚባል ልጆች ወላጆቻቸውን የሚያከብሩበት ቀን አለ። በዚያን ቀን በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባምንታዊ ፕሮግራም በሚካሄድ ደብተ ወቅት አንዱ መድረኩ ላይ ወጥቶ “ሃሬ እንደምታውቁት የአባቶች ቀን ስለሆነ አባቶቻችንን የምናስታውስበት፤ የምናመሰግንበትና የምናከላከልበት ቀን ነው። “አባት” ለንል ቢሥጋ የወለዱንን ብቻ ባይሆን፤ በመንፈሳዊ ሕይወትም የወለዱንን አባቶቻችንን ጭምር ማመሰገንና ግዝር አለብን። እኔን በጌታ የወለደኝ ፓስተር እስሌ ነው። ይኸውና ሃሬ ለዚህ መንፈሳዊ ለባቱ ይህን ያህል ብር ሰጥቻለሁ (ኛክ ለውጥቶ በመስጠት)። ይህንን ፓስ

ተራችንን ለግዝበር የምትፈልጉ የላኔን ምሳሌነት ተከተሉ” በማለት አወጀ (አነጋገሩ ልክ እኔ እንደገለጽኩት ላይሆን ይችላል)። በዚህ ዓይነት ዘዴ ለዚያ ፓስተር ምን ያህል ገንዘብ እንደተሰበሰበለት ቁጥሩን አልሰጥሁም። በዚህም ሆነ በሌላ መንገድ የምዕመናኖቻቸውን እጅ በመጠምዘዝ የሚያስጨንቁ የሚያደክሙ ራሳቸውን ግን ባለጸጋ የሚያደርጉ የዘመኑ ፈላጊውን በብዛት አሉ። እየሰሰ “ለሰባጋሪ ሸንጦ ተብትበው በሰው ትከሻ ይጭናሉ” ካላቸው ፈላጊውን የተለዩ አይደሉም።

1.3 የራሳቸውን ድካም የምዕመናኑ ድካም ማድረግ

(ሐ) የዘመኑ ፈላጊውን ምዕመናኑ የሚያስጨንቁበት ሌላ ሁኔታም አለ። አንድ ጊዜ፤ የአንድ ሳምንት መንፈሳዊ እንቅስቃሴ እንዲያካሂድ፤ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተጋብዞ የመጣ አንድ ሰብኪ ሳምንቱን ሙሉ በሚካሄደው ሰብሰባ በተለይ በአንደኛው ቀን (ቀኑን ጠቅሰ) የእግዚአብሔር ክብር በኃይል እንደሚገለጥ፤ ደንቆ የሆነ ሰው በዚያን ቀን ሰብሰባ ላይ እንደሚፈወስ ተናገረ። ይህ ዜና በከተማው ሁሉ በመሰራጨቱ ብዙ መስማት የተሳናቸው ሰዎች “እንፈወስ ይሆናል” ብለው በግሰብ ወደ ሰብሰባው መጡ። ያ እንግዳ ሰብኪ ተአምር ይፈጸማል ባለበት ቀን፤ ወንጌል ተሰበክ መዝሙር ተዘመረ፤ ለበሽተኞች ተጸለይ። ፕሮግራሙ እንደታቀደው ተካሄደ። መደረግ ያለበት ሁሉ ተደረገ። ይሁን እንጂ ቀደም ሲል እንደተናገረው አንድም ደንቆ የዘረ ሰው አልሰማም (አልተፈወሰም)። ምንም ዓይነት ፈውስ እንዳልተፈጸመ የተረዳው ሰብኪ ሀፍረቱን የሚሸፍንበት ዘዴ መፈለግ ጀመረ። ራሱን ነጻ ለማውጣት፤ ሕዝቡን ምክንያት የሚያደርግበትን ዘዴ መፈለግ ጀመረ። በዚያ የተሰበሰበውን ሕዝብ በሚያደርገው የጸጥታ ጸሎት እንዲተባበሩት ጠየቀ። ጥቂት የጸጥታ ጸሎት ካደረገ በኋላ፤ የሰብኪ እንዲህ አለ። “በምንጽልዩበት ጊዜ ጌታ አንድ ራዕይ አሳየኝ። በራዕዩ ውስጥ ጌታ በዚህ ቤተ ክርስቲያን የተሰበሰቡትን በሽተኞች ሁሉ ለመፈወስ በመካከላችን ቆሞ አየሁት። ይሁን እንጂ እንደሚጠበቅባችሁ ያህል ጥቶ ቀደሳችሁ” ሆኖችሁ ሰላማችሁ፤ የፈውስ እጁን ለመዘርጋት ፈቃደኛ ባይሆን ቀረ” አላቸው። የሚያስገዙው “ተአምር ይፈጸማል” ብሎ ሕዝቡን በዘዴ ወደ ሰብሰባው እንዲመጣ ማድረግ ብቻ ባይሆን፤ “ይፈጸማል” ያለው ተአምር ባይፈጸም ሊቀር፤ የችግሩ ምክንያት ሕዝቡ እንደሆነ አድርጎ ማቅረቡ ነው። ከላይ አንዳየው የዘመኑ ፈላጊውን ሕዝቡን የሚያበሠጋቁበት ሌላው መንገድ፤ ሕዝቡ የበደለኛነት ስሜት እንዲሰማው በማድረግ ነው።

(መ) በአንዳንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚካሄዱት ልዩ ልዩ ፕሮግራሞች መካከል አንደኛው፤ በሳምንት አንድ ቀን የሚደረግ የአዳር ጸሎት ነው። የቤተ ክርስቲያኒቱ አባል የሆኑ ሁሉ በመቻቸውም፤ ባይመቻቸውም፤ ልጆች ቢኖራቸውም፤ ባለትዳር ቢሆኑም፤ ግታ ግታ የሚሠሩ ቢሆኑም፤ በአዳር ጸሎት ላይ የግድ መገኘት አለባቸው ብለው የሚያምኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ። በአዳር ጸሎቱ ላይ የሚገኙትን “ብርቱ ክርስቲያኖች” የማይገኙትን ግን “ይካማ ክርስቲያኖች” አድርገው ይቆጥሯቸዋል። ብርቱ ናቸው ለሚሏቸው ስጦታው ባይኖራቸውም በተለያዩ

የአገልግሎት ዘርፍ ውስጥ እየገቡ እንዲያገለግሉ ይፈቅዳላቸዋል። ሌሎች ግን ስጦታው ቢኖራቸውም የማገልገል ዕድል አይሰጧቸውም። ካላገለገሉ እግዚአብሔር የሚቀበላቸው የማይመስላቸው አንዳንድ የዋህ የሆኑ ክርስቲያኖች በፓስተር ፊት ምስጋና እንዲሁም ተቀባይነት አግኝተው ማገልገል እንዲችሉ ብዙ መስዋዕት ከፍለው በሚደረገው ማንኛውም ዓይነት ስብሰባ ሁሉ መካፈል ይጀምራሉ። ይህን የሚያደርጉት ደስ ብሏቸው ባይሆን እየተጨነቁና ልባቸው እያዘነገሰ ሸክም ሆኖባቸው ነው። የሚያሳዝኑት የአዳር ጸሎት ላይ መገኘት ባለመቻላቸው ምክንያት አገልግሎት የሚከለክሏቸው ብቻ ባይሆን ከመድረክም ላይ የሚወቀሱ መሆናቸው ነው። ይሄም የክመት ፈላጊውያን በሕዝቡ ትክክ ላይ የሚጭኑት ከበድ የሆነ ሸክም ነው።

ሕዝቡን እንደሚገባው በማገልገል ፈንታ የሚያገለግሉ ሸክሙን በማቃለል ፈንታ የሚያከብሩበት መሆኑም የሌለበትን ሸክም የሚያሸከሙ የሃይማኖት መሪዎች በእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂዎች እንደሚሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እግዚአብሔር በእስራኤል እረኞች እንዲህ ይላል። “አሁንም እናንተ እረኞች እኔ እግዚአብሔር የምላችሁን ስሙ እኔ ሕያው አምላክ እንደመሆኔ እኔን ማግመጥ በተሻላችሁ ዘርፍ እረኛ ካለሙኛና የተነሣ በጎቼን እናዱ የሚበሉ አራዊት አደጋ ጥለውባችሁ እረኛ ጅም በጎቼን ፈልጎው ለግጥኝት እልምኩም፤ እነርሱ በጎቼን ባይሆን ራሳቸውን ብቻ የሚጠብቁ ሆነዋል፤ ስለዚህም እናንተ እረኞች አድምጡኝ። እኔ ልዑል እግዚአብሔር በእናንተ ላይ በቀጣ መተሃቱን በግልጽ እነገራችኋለሁ፤ በጎቼን ከእናንተ ነጥቁ አመነኩለሁ፤ ጥመኛም የእነርሱ እረኞች እንድትሆኑ አልፈቅድላችሁም፤ ከእንግዲህ ወደ ሆኖ ራሳችሁን ብቻ የምትጠብቁ እንድትሆኑ አልፈቅድላችሁም፤ በጎቼን ከእናንተ እጅ እታደጋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህም በእናንተ ምግብ ሆነው እንዲቀሩ አልፈቅድም” (ሕዝ. 34:7-10)። ይህ ማስጠንቀቂያ በእሁት ዘመን ላሉትም እረኞች ጠቃሚ የሆነ ግስጥን ቀቂያና ትምህርት ይሆናል። ሕዝቡን በማገልገል ፈንታ በሕዝቡ የሚገልገሉ አገልግሎትን ለግል ጥቅማቸው የሚያውሉትን እግዚአብሔር “ወተቱን ትጠጣችሁ፤ ከጠገራቸው የተሠራውንም ሱፊ ትለጠጣችሁ፤ የሰባውንም በግ ወርሳችሁ ትጠላችሁ፤ ነገር ግን በጎቼን በማሠማራት እትጠብቁም” ይላቸዋል (ሕዝ. 34:13)።

እረኞች ለበጎች እንዲኖሩ እንጂ በጎች ለእረኞች እንዲኖሩ እግዚአብሔር አንዳ ላይረገ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ሥፍራ ተጽፎ እናነባለን። እግዚአብሔር ከፈቀደው ውጪ ለሚያደርጉ እረኞች በሕዝቡ ትክክ ላይ ሸክም ለሚጭኑ በጎቻቸውን በማገልገል ፈንታ በበጎቻቸው ለሚገልገሉ እረኞች ወዋላቸው፤ በጎቻቸውን ሸክማቸውን ሁሉ ካወረደንላቸው ሥርዓት ይዘው እንዲራመዱ፤ ኃጢአት ከመሥራት ተቆጥሰው እንዲኖሩ እንዴት ማድረግ እንችላለን? ብለው አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መጠየቃቸው አይቀርም። “የሚመሩበት ሕግ ካልሰጠናቸው ሕዝቡ ሥርዓተ አልባ እይሁኑም ወይ? ሌሎች ላሉ። እርግጥ ነው አንዳንድ ጠበቅ አድርገው ካልተያዙ ከሥርዓት ውጪ መኖር የሚታገባቸው እይጠፋም። ይሁን እንጂ፤ ደህንነትን ባያገኙ፤ እውነተኛ ለውጥ ባይኖራቸው በሃይማኖት ሕግና ደንብ ማሠር ምን ይጠቅማቸዋል? ከዚህ ይልቅ በትክክል የጥንታዊና ያልጥንታዊ ለይቶ ላልጥንታዊ ወንጌል በትክክል እንዲገባቸው እንደገና ማስተማሩ ይሻላል። ከዚህ በኋላ ቀላል የሆነውን የክርስቲያን ሸክም ተሸከመው በቅድስናና በፍቅር ማገልገል ይችላሉ።

የሕይወት መስታወት ቁጥር 111

ትግልና ፍልሚያ

ለሥልጣን

(ከፍል አንድ)

“በሥላም የጠፈታ ወንዝ በሥላሳው የጠፈታ ወንዝ በገዢያም ሰላምታና መምህር ሆይ! መምህር ሆይ! ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ...”
(የማቴ. 23:6-7)

“እርሻና ፈላጊውያን በሙሉ ወንዝር ተቀምጠዋል” (የማቴ. 23:12)

በክርስቶስ ዘመን የነበሩ ፈላጊውያንና እርሻ፤ እግዚአብሔር ባይመርጣቸውና ባይሾማቸው የራባቸውን ጥበብና ጉልበት ለመጠቀም የማይገባቸውን የሥልጣን ቦታ በእስራኤላውያን መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ይዘው እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይመስ ከራሱ ፈላጊውያን ከመጀመሪያው ጀምሮ የክርስቶስን አገልግሎት ለማጨናገፍ ከፍተኛ ትግል የታገሉ ከፍሎች ናቸው። እነዚህ ፈላጊውያን ራሳቸውን በሕዝቡ ላይ መሪዎችና ጳጳሮች እድርገው የሾሙ “ልዩ የሃይማኖት ተቋም” የፈጠሩ ናቸው። ይሄም “የሃይማኖት ተቋም” ተለይቶ የሚታወቅበት ባለው ውጪያዊ የሆነ የሃይማኖት ሥርዓትና ደንብ ነው። የግብረገብ ሰው በመሆኑ ውጪያዊ የሆነ ደንብና የሃይማኖት ሥርዓት በመጠበቅና እንዲሁም በማስጠበቅ ፈላጊውያን በጣም ጥብቆች ነበሩ። የነበሩት ወግና ደንብ የሚጠብቁ አይሁዳውያን በፈላጊውያን ዘንድ የተሰጠና ናቸው። የነበሩት ወግና ደንብ የማይጠብቁትን ግን ሌላው ቀርቶ ወደ ምክራብ እንኳን እንዳይገቡ ይከለክሏቸው ነበር። ስለዚህም ወደ ምክራብ ማን መግባት እንዳለበትና ግን መግባት እንደሌለበት ወሳኞቹ እነርሱ ነበሩ።

1. ከመንፈሳዊ መሪዎቻችን ጋር ችግር ይኖርብን ይሆን?

ከቤተ ክርስቲያን መሪዎቻቸው ጋር ባለመስማማት ቤተ ክርስቲያን የሚለውጥ ወይም ጥቅም እንደደረገ ብለው ቤታቸው የተቀመጡ ክርስቲያኖች ጥቂት አይደሉም። ችግሩ ያለው እነርሱ ላይ ነው ወይንስ መሪዎቻቸው ላይ? መንፈሳዊ መሪዎች፤

- (1) ያላቸውን መንፈሳዊ ሥልጣን የሚያሳዩት ለሕዝቡ በሚሰጡት አገልግሎት በመሆን ረንታዊ ገባቸው ደረጃ ወይንም በየዜቱ ሥልጣን ነው? አምባ-ገንነት ይታይባቸዋል?
- (2) የሚናገሩት 'አንድ ነገር' የሚያደርጉት ግን 'ሌላ ነገር' ነው? ንግግራቸውና ተግባራቸው አብሮ አይሄድም?
- (3) በሕዝቡ ጭንቃ ላይ ሲሸገሩ የግዴታቸውን የሃይማኖት ጭንቃ ይጭናሉ?
- (4) ምዕመናኑን 'ከሰጠባ አትመጡም... የአፋር ጸሎት አትገኙም አሥራታችሁን አትከፍሉም... በአገልግሎት አትካፈሉም...' በማለት እየወቀሱ ሕዝቡ የበደሉ ናቸው ስሜት (guilt) እንዲሰጣቸው ያደርጋሉ?
- (5) አስተያየት ሲሰጣቸው የተነተሩ ይመስላቸዋል? አስተያየት የሚሰጣቸውን ሰው ከአገልግሎት ገለል ያደርጋሉ? ከውጪ መልካም መሰሉ ለመታየት ጥረት ያደርጋሉ?
- (6) በሚደግፏቸው ሰዎች መካከል ይፈልጋሉ? በአገልግሎት ተሳትፎ እንዲኖራቸው የሚፈልጉት አካላት ነው?

ለነዚህ ጥያቄዎች የምንሰጠው መልስ 'እዎን' የሚል ከሆነ ካሉን መንፈሳዊ መሪዎች ጋር አንዳንድ ችግሮች ሊያጋጥሙን ይችላልና በዚህ ትምህርት እንጠቀም።

2. ፈሪሳውያን ሕጋቸውን የማይጠብቁትን በምክርብ ያስወጡ ነበር

በኢየሱስና በፈሪሳውያን መካከል የተፈጠረው ግጭት በምክንያቶቹ አንደኛው ውጪያው የሆነውን ሥርዓታቸውንና እንዲሁም ወግ አጥባቂነታቸውን ኢየሱስ ፊት ለፊት ይቃወም ስለነበረ ነው። ውጪያዊ ሥርዓታቸውን ሕጋቸውና ደንባቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊያስገባቸው እንደማይችሉ ለማሥተግር፤ ፈሪሳውያን ያጠሩትን አጥር ለማፍረስ ሲል ከመንገዱ ወጥቶ ሕጋቸውን በግልጽ ይተላለፍ ነበር። ፈሪሳውያን ራሳቸውን የእግዚአብሔር መንግሥት በር ጠባቂዎች በግድረግ እነማን መግባት እንደሚችሉና እንደማይችሉ ወሳኞች ለመሆን ይሞክሩ ነበር። እያሱ ግን ፈሪሳውያን 'ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ተገቢ ናቸው' የሚሉ ቸውን ብቻ ሳይሆን በሕብረተሰቡ ዘንድ ተቀባይነት የሌላቸውን ይኸውም፤ አመን ሃራዎችና ቀረጥ ሰብሳቢ የነበሩትን ሁሉ እንዲገቡ ይፈቅድ ነበር። በዚህ ዓይነት ፈሪሳውያን ሊቆጣጠሩት የማይችሉት ልዩ ሕብረተሰብ ፈጠረ። በሕዝቡ ላይ የነበራቸውን ሥልጣንና ተሰጧት የሚያጡ ስለመሰላቸው ነው ፈሪሳውያን በጥላቻ ተሞልተው እየሰሩ ለግዕዝነት የሞከሩት።

ፈሪሳውያንን ወገና ሥርዓት የሚጠብቁ ሰዎች በሕብረተሰቡ መካከል ተቀባ ይነት አግኝተው፤ እንዲሁም ከፍ ብለው ይታያሉ። ሕጋቸውንና ደንባቸውን የማይጠብቁት ግን ሌላው ተርቶ ወደ ምክራብ እንዳይገቡ ይከለክላቸው ነበር። ብዙዎቹ በኢየሱስ አምላክ ለከተሉት ይወዱ ነበር፤ ግን ፈሪሳውያን 'ከሕብረተሰቡና ከምክራባቸው ያስወጡናል' ብለው በመፍራት ስለ ክርስቶስ ለመመስከር ራሳቸውን ይቆጥቡ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ፈሪሳውያን በወቅቱ ክርስቶስን እምነው ለሚ

ከተሉት ሰዎች ላይ የነበራቸውን ጋደልና ሥልጣን የሕንጻ ሲገልጽ፤ 'ከእኔሁላችሁን ለለቃች እንኳ ብዙዎቹ በኢየሱስ እምነታል፤ ነገር ግን ከምክራብ እንዳያስወጡላቸው ፈሪሳውያንን በመፍራት በግልጽ ለመመስከራትም። ይህንንም ያደረጉት ከእግዚአብሔር ከሚገኘው ክብር ይልቅ ከሰው የሚገኘውን ክብር ስለወደዱ ነው' ይላል (ዮሐ. 12፡42-43)።

3. የዘመኑ ፈሪሳውያን መሪዎችም የማይደግፏቸውን ሰዎች ከቤተ ክርስቲያን ያስወጣሉ

በእንዳንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚካሄደውን ቀረብ ብለን ካላየን፤ 'ከቤተ ክርስቲያን የሚባረር ወይንም ቤተ ክርስቲያን እንዳይመጣ የሚከለክል ማንም የለም' ማለታችን እይቀርም። ከዘመኑ ፈሪሳውያን መሪዎች መካከል እንዳንዶቹ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ቁልፍ በእጃቸው የያዙ ወይንም እግዚአብሔር የመንግሥቱ በር ጠባቂ እድርን የሸጣቸው የሚመስላቸው እንደማይጠፉ እርግጠኞች ነን። እንደ ጥንቶቹ ፈሪሳውያን ፊት ለፊት ወደ እግዚአብሔር ቤተ ለመግባት የሚመጡትን 'እንተ ግባ፤ አንተ ውጣ' ብዬሉም፤ የሚደግፏቸውን የሚያስወጡበት፤ የማይደግፏቸውን የሚያስወጡበት፤ ለሚደግፏቸው ብቻ የአገልግሎት ዕድል የሚሰጡበት፤ ለማይደግፏቸው የሚከለክሉበት የራሳቸው የሆነ ልዩ ብልሃትና ዘዴ አላቸው። ከነዚህ ከዘመኑ ፈሪሳውያን መሪዎች መካከል አንዳንዶቹ የመሪነት ሥፍራን የያዙት፤ እግዚአብሔር ጠረፏቸው፤ ለጠቃሚ ፍራቸው ላይሆን ታግለው፤ ጥርስ ተሳብረው ያገኘት፤ ወይንም ተጋብዞ የመጣው አገልጋይ 'ከአገልግሎቱ ቀላቸው' ብሏቸው በሽመት መልክ የተቀበሉት ስልጣን ስለሆነ ሌላ ጋደልኛ መጥቶ ይገኝታል ብለው በመፍራት ዘመናዊ መንገድና ዘዴ ነትተው በመጠበቅ ይከለክላሉ።

- ፡ በራሳቸው ዙሪያ የሚያስልፏቸው፤
- ፡ ለእነርሱ ቅርብ የሆኑ የሚሉትን ሁሉ 'እኔ' የሚሉባቸው፤
- ፡ እያቆላመጡ የሚጠራቸው፤
- ፡ እስኪያም መሳሰለ ድረስ አብረዋቸው የሚታገሉ፤ ጥላይ ናቸው። የሚሉባቸው ሰዎች (እንደ body guard የሚያዩላቸው) የራሳቸው የሆኑ ሰዎች አሏቸው።

እነዚህም ራሳቸውን ለእነርሱ የሰጡ የግል 'አገልጋዮቻቸው' የሚመስሉ፤ ደጋፊዎቻቸው፤ ሁልጊዜ በኩሪያቸው 'ንግዛት ቀና' የሚሉላቸው ናቸው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልዩ ልዩ የአገልግሎት ሥፍራ እንዲይዙ ቅድሚያ የሚሰጣቸው ናቸው። በመሪው ላይ ጥያቄ ያላቸው፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዳንድ ልክ ያልሆነ ነገር አይተው 'እምን ይደህናል?' ብለው የሚጠይቁ ከሆኑ ግን 'ኋላ የቀላቸውን የሚነኩ ናቸው' ተብለው በመገለል በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቸኛ እንዲሆኑ ያደረጋል።

በላምታ የሚሰጧቸው ቁጥራቸው ይቀንሳል። ቀደም ያጋገራቸው የነበሩት አሁን የሚፈቅዱት የአገልግሎት ባር ይዘግባቸዋል። ቀደም ሲል የሚያገለግሉ ከነበሩት ምክንያት እየተረለገ አገልግሎቱ ለሌሎች ይሰጣል።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቸኝነቱ ሲያደልባቸው ዘቢተ ክርስቲያን ሕብረት መሸሽ ይጀምራሉ። መታረቃቸው ሲታወቅ ያን ሆኑ በግለት ፈንታ መሪውና ደጋ ፊዎቹ “ጌታ አስቸጋሪ፤ አስቸጋሪውን አየመክፈር ነቀለልን” በግለት ሀሲት ግድረግ ይጀምራሉ። በዚህ ዓይነት ከጥንት ፈላጊው ያልቅ፤ ያሁኖቹ አደገኞች አይደሉምን? የጥንቶቹ ፈላጊውን የግደፈልጉትን ከምክራብ የሚያስወጡት ፊት ለፊት ሲሆን የዘመኑ ፈላጊውን ግን ክርስቲያኖችን ከቤተ ክርስቲያን የሚያስወጡት ውስጥ ውስጡን ነው። ያ የሰለጠነ አደገኞች ያደርጋቸዋል።

ያለባቸው የገቡ “መንፈሳዊ መሪዎች” የክርስቶስ የሆኑትን ቤተ ክርስቲያን በግላዊግ ፈንታ ያቀረጡት ስለመራራቸውም የጥንቶቹን ፈላጊው ያንን ይመስላሉ። ብዙ ጊዜ በአግኖች ሕይወት ውስጥ “መንፈሳዊ ጉለቱልና” ሲደርስ የሚችለው መሪዎች ሥልጣናቸውን ያለአግባብ ሲጠቀሙበት ነው። አያሱስ አዲስ ሕብረተሰብ መሥርቶ የዚያ ሕብረተሰብ መሪ መሆኑን ፈላጊው ያንን ሲያዩ በሕዝቡ ላይ ያላቸው ስያልና ሥልጣን እየላላ መሄዱን ተመልከቱ። ፈላጊው ያን ይሄ ሁኔታ ስለሰቆጣቸው ባላቸው ስያልና ጉልበት እርሱን መቃወም ጀመሩ። በሥልጣን ለመሳላግ “ኃይል” ያስፈልጋል፤ ያም በፈላጊው ያን ላይ በግልጽ ይታይ ነበር። የሃይማኖት መልክ ይዞ ከህሊና ውሂ መሆኑን ሌሎችን በቁጥጥር ሥር የግዋል ፍላጎት፤ በፈላጊው ያን ሕይወት ላይ የበለጠ ጎልቶ ይታይ ነበር። የታወቀው ሲ ሊሲ ሉወስ እንዲህ ሲል ጸፈ፤

“መለኪታዊ ጥሪ መቀበላችን የተሻለን ሰዎች እንድንሆን ካልረዳን የበለጠ አስከፊ ሰዎች ያደርገናል። ከመጥፎ ወደገም ከነሱ ሰዎች ሁሉ የሳሉ ክፉዎች፤ ሃይማኖታችን የሆኑ ሰዎች ናቸው”

አያሱስ ብዙ ጊዜ በፈላጊው ያን ላይ በጣም ስያልኛ ሆኖ ይታይ ነበር። በግሪክ ያስ ወንጌል ምዕራፍ 23 ላይ እንደምናየው በፈላጊው ያን ላይ አያሱስ በጣም የተናደደበቸው መሆኑን በግልጽ እናያለን። ትዕግሥት የሌለው ሰው፤ ወይም በቀላሉ የሚናደድ ሰው ቢቆጣ፤ ቆጣው ማንንም አይነክም። ትዕግሥተኛና ረጋ ያለ ሰው ከተናደደ ግን፤ ያስደነግጠናል። አያሱስ ራሳቸውን የእሥራኤልው ያን መንፈሳዊ መሪዎች አድርገው የሚቆጥሩትን ፈላጊው ያንን ተቆጥቶ መናገሩ፤ ነገሩ ምን ያህል እሳሳሊ እንደሆነ ያሳየናል።

ፈላጊው ያን ሥልጣን እንዴት እንደያዙ፤ ተከታታዮቻቸውን እንዴት በቁጥጥራቸው ሥር ግዋል እንደቻሉ አያሱስ ይናገራል። ፈላጊው ያን ስልጣን የተጠመመሆናቸውን ሲገልጽ፤ “ጻፈችና ፈላጊው ያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል” (የግሪ. 23፤2) ይላል። “የሙሴ ወንበር” ሲል በምሳሌ መናገሩ አይደለም። የሙሴ ወንበር፤ የድንጋይ ወንበር ወይም ዙፋን ሲሆን፤ የሚቀመጠውም ከምክራቡ ፊት ለፊት ነበር። ፈላጊው ያን የተራውን ሕዝብ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲመራ እግዚአብሔር ያስቀመጣቸው ወይም ሕዝቡ የመረጣቸው ሳይሆኑ፤ ራሳቸውን በሥልጣን ላይ ወድንም በሙሴ ወንበር ላይ ያስቀመጡ ናቸው። “ዕውቀት” የኃይል ምንጭ እንደሆነ ግልጽ ነው። በአያሱስ ዘመን የሙሴን ሕግ ግወት፤ ሥልጣን ያሰገኝ ነበር። ፈላጊው ያን የሙሴን ሕግ በቃላቸው ጠንቅቀው ግወት ብቻ ሳይሆን፤ ግብተማርና በተግባር ግላዊት የሚቻልበትንም ሁኔታ ጨምረው ያውቁ ነበር። በዚህ ችሎታቸው ራሳቸውን ከፍተኛ ሕዝቡን ግን ዝቅ አድርገው ይመለከቱ ነበር።

4. “ጌታ በተባው ላይ እጅህን አታገላ፤ ግለት፤ ምን ግለት ይሆን?”

አንጻንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፤ ምዕመናኖቻቸውን በተጥታም ሆነ በተዘጋጅ ገሌ ፓቦተር እስከሆዝክ ድረስ እኔን መከተል፤ እንዲሁም እኔ ያልኩትን ሁሉ የገድ “እግዚአብሔር ብላችሁ” መቀበልና ግድረግ አለባችሁ” የሚሉ አሉ። ይህን ዓይነት ሥልጣን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ ነው። ሌሎች ደግሞ “ይህን ዓይነት ከፍተኛ ዲግሪ ያለኝ ስለሆነኩ፤ እኔን መከተል አለባችሁ” የሚሉ አንጻሉ እናውቃለን። ይሁን እንጂ፤ ያላቸው ከፍተኛ ትምህርት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመምራት ያስችላቸዋል ግለት አይደለም። ከዚያ በግልጽናቸው ሁኔታና ምክንያት የሥልጣን ሥፍራ ለመያዝ የሚጥኩ፤ እግዚአብሔር ፊትዳና ወድሄ ያስቀመጣቸው መሪዎች ስላልሆኑ፤ እንደ መንፈሳዊ መሪዎች ልንታዘዛቸው አይገባም። ራሳችንን እንድናስገዛላቸው፤ ወይም እንድንታዘዛቸው እግዚአብሔር ያዘገገ፤ እርሱ በዚያ ሥፍራ ላለተመጣቸው መሪዎች ብቻ ነው። ላይ ላይ ዘዴ ተጠቅመው ራሳቸውን በሥልጣን ወንበር ላይ ያስቀመጡ አንጻንድ ሰዎች፤ ሥልጣናቸውን በመጠቀም “የሄላ ያ ደግላኛል” ሲሉ ያስማሉ። በላይ አጠራር መጠራታቸውን፤ ግንም የሌለውን ዓይነት ችሎታ ያላቸው መሆኑን፤ ልምምዳቸውን፤ ያላቸውን ላይ መገለጥ በመዘርዘር፤ የሥልጣን ወንበር መያዝ ይገባቸዋል” የሚሉ ናቸው።

በሙሴ ወንበር ለረጅም ጊዜ ለመቀመጥ እንዲችሉ፤ ሥልጣናቸውን ማንም እንዳይተናጥቅ ለግድረግ የሚጠቀሙበት እንደኛውና ትልቁ ዘዴያቸው፤ “ጌታ በተባው ላይ እጅህን አታገላ፤ እያሉ ግብጠንቀቂያ በመሰጠትና በግብፈራራት ነው። እግዚአብሔር በላይ ሁኔታ የመረጣቸውና ላይ ላይ መንፈሳዊ ሰጦታ ሰጥቶ በመሪነት ሥፍራ ያስቀመጣቸው በመሆናቸው፤ ሁሉም በእነዚህበት እንዲቀበላቸው ያስጠነቅቃሉ። በብሉይ ኪጥን ውስጥ የተጸፈውን፤ “ጌታ የተባውን አታገላ፤” የሚለውን ቃል የሚጠነቅቁት፤ አመራራቸውን ግንም ለው እንዳይጠይቁ (እንዳይመረክሩ) የተቀዱ ድምጽ በእነርሱ ላይ-እንዳያለግ ነው። ጥተመረጡ አገላግሎትን አትገዱ፤ እዚያቱንም አትገቡ በግለት አስጠነቅቃቸው” (1 ዜና መዋዕል 16፤22) የሚለውን ቃል የሚጠቀሙበት፤ ለራሳቸው እንዲመቻቸው ሊቃሉ ላይ ትርጉም በመሰጠት ነው። ጻዊት ያህን ቃል የተናገረው፤ ንጉሥ እንዲሆን እግዚአብሔር ራሱ የተባውን ንጉሥ ባለልገ፤ እንዳይገድሉት የራሱን ሰዎች በግብጠንቀቂያ የተናገረው ነው። ባለልገ እንዳይገድሉት ጻዊት የሰጠው ግብጠንቀቂያ፤ ከዚያ በፊት ራሳቸውን በሥልጣን ወንበር ካስቀመጡት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ያለው ግንኙነት ምንድነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በእስራኤል ውስጥ የዘገዘው የአገዛዝ ሥርዓትና ደንብ በእዲስ ኪጥን ውስጥ የለም። እንደ ንጉሥ ብቻ ሲኖር፤ የተቀረነው ሁላችንም ከዘናቶች ነን። በብሉይ ኪጥን ጥተቀሱ” የሚሉት፤ ንጉሥን ነቢያትና ከዘናቶች ብቻ ሲሆኑ፤ (ዘጸ. 29፤7፤ 1 ሳሙ. 10፤1፤ 1 ሃገ. 19፤16) በእዲስ ኪጥን ግን ሁላችንም ጥተቀሳን” ነን። “እናንተ ግን ክርስቶስ በመንፈስ ተጽቦ ተቀብላችኋል” (1 ዮሐ. 2፤20) ይላል። በብሉይ ኪጥን ዘመን እንደዘገዘው የተወሰኑትን አንጻንድ ሰዎች መርጠን በግወጥት ለናተልቃቸው አይገባም። ይህን ስነደረግ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የሌለውን የእግዚአብሔር ላይነት (class system) መፍጠራችን ይገባል። እግዚአብሔር ራሱ በመሪነት ሥፍራ ያስቀመጣቸውን ለክብራቸውና ልንታዘዛቸው ይገባል። ይሁን እንጂ፤ አንጻንዶች ይህንን እውነት በመጠቀም ምዕመናኑ ፊትዳ ራሱን በግለገዛት ፈንታ፤ በራሳቸው ኃይል ለመግዛት የሚጥኩ አሉ። ሲሉ

“ከታችኛው” ግለት፤ እግዚአብሔርን እንደመቃወም አድርገው ይወስዱታል። ተጠያቂነታቸው ለእግዚአብሔር ብቻ እንጂ ለሌላም እንዳልሆነ ያምናሉ። አንዳንድ ጥቅም ሊላገሩ የሆኑ መሪዎች፤ ለእነዚህ እንዲመቻቸው፤

ጥቢተ ክርስቲያን ራስ የሆነው ክርስቶስን እርሱን እንዲወክሉት ጥራሥትን ሥልጣን እርሱ ለተሰጠው መሪዎች ሰጥቷቸዋል። ስለሆነም፤ ራሳችንን ለክርስቶስ እንደምናስገዛው ያህል እርሱ ለተሰጠው መሪዎች ሙሉ በሙሉ ራሳችንን ግንዛቤ ለሰጠን። እነርሱን መቃወም ግለት እግዚአብሔርን መቃወም ነው። ደቀ መዝሙር ቢገነዘብም ባይገነዘብም ደቀ መዝሙር የሚያደርገው ሰው አድርግ ያለውን ሁሉ ግድረግ አለበት። ደቀ መዝሙር ለመግር ፈቃደኛ ልብ ሰጠላቸውና ደቀ መዝሙር ለሚያደርገው ሰው ሙሉ በሙሉ ታላቅ መሆን አለበት። እንዲያደርግ ያጠው ነገር ልብ ቢሆንም ባይሆንም፤ ቢገነዘብም ባይገነዘብም፤ ከእስተሳሰቡ ውጪ ቢሆንም የታዘዘውን መፈጸም አለበት። ደቀ መዝሙር እንዲያደርገው እግዚአብሔር በመንገዱ ያኖረለትን ሰው መጠራጠር፤ እግዚአብሔር ራሱን መጠራጠር ነው። በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነት በዚህ ይለካል። የሚሉ አሉ። ይህ ዓይነቱ አባባል ናጅም ከእውነት የራቀ ነው።

እንዲህ ዓይነቱን እጅግ ሐዋርያው ሳውሎስ እንደማይቀበለው ግልጽ ነው። ሰው የሚሰካው በያዘው እውነት እንጂ፤ በያዘው የሥልጣን ወንበር አይደለም። በሥልጣን ላይ የተቀመጡ ሁሉ አይሰኩም (አይሰኩም) ግለት አይደለም። ከእግዚአብሔር ቃል በላይ የሆነ የቤተ ክርስቲያን መሪ የለም። ሳውሎስ ጌታን በማወቅ ቀደም ትነት ያለውን ሉጥርስን መስመር ሲለቅ አይቶት “በመንፈሳዊ ሕይወት ታላቁ ነው” በማለት ዝም አለበውም። “ኢፕሮስ ወደ አንጸሊያ በመጣ ጊዜ በግልጽ ተሳታፊ ስለነበረ፤ ፊት ለፊት ተቃውሞኩት” ይላል (ገላትያ 2፡11)። ሳውሎስ ሉጥርስን የተቃወመው ዝም ብሎ ባይሆን የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ድርጊት ሲፈጽም ስለየው ነው። “ያልቀብ የላቸው አንዳንድ ሰዎች ወደ አንጸሊያ ከመምጣታቸው በፊት ከአረግውያን ጋር ለባሮ ይወጡ ክርስቲያን እነርሱ ከመጡ በኋላ ግን አረግውያን መገረዝ አለባቸው” የሚሉትን አይሁዳውያን በመፍራት ወደ ኋላ አረግውያን ከአረግውያን ተለዩ (ገላትያ 2፡12)። ሉጥርስ ያደርግ የዘረዘረው “መጽሐፍ ቅዱሳዊ” አልነበረም። ፕላኒቲክ አድራጎች ከወንጌል እውነት ጋር አለመስማማቱን ባህሁ ጊዜ ሉጥርስን እንተ አይሁዳዊ ሆነህ ባለ በአይሁዳውያን ሥርዓት ባይሆን በአረግውያን ሥርዓት ትኖር ነበር። ታዲያ አረግውያን በአይሁዳውያን ሥርዓት እንዲኖሩ ለምን ታስገድላቸው ለሆነ? ስለ በሁሉም ፊት ተቃውሞሁት” ይላል (ገላትያ 2፡14)።

በዘመናችን አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ልዩ ልዩ ብልቶች ስለአሉት ስለ አንድ አካል የሚያስተምረውን ክፍል ያለአግባቡ በመተርጎም፤ በዓለም ውስጥ የሚታየውን ዓይነት “ከደረጃ የተከፋፈለ ሥልጣን” (hierarchy) ፈጥረው ቤተ ክርስቲያንን ለማስተዳደር ሲሞክሩ ይታያሉ። ይህን የሚያደርጉበት ዋናው ምክንያት ለእነዚህ እንዲመቻቸው በማለብ ነው። መንፈሳዊነት ያለው እንዲመስል “በአንድ አካል ውስጥ ያሉ ልዩ ልዩ የሰውነት ክፍሎች” በሚል ይሸፍኑታል። ብዙ ጊዜ የሀሰት ትምህርቶች የሚፈጠሩት፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ በሚፈጠሩ ህሳቦች ባይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ከመጠን በላይ በመወጣት (በመጓጓዣ) ወይንም ቃሉ ከሚለው ሀሳብ ውጪ በመተርጎም ነው። ኢየሱስ “አሥራ ሁለቱን ደቀ መዝሙር ትወድ እርሱ ጠርቶ ርኩሳን መናፍቅትን እንዲያስወጡ፤ በሽታገና ደጃን ሁሉ እንዲፈውሉ ሥልጣን ሰጣቸው” ይላል (ማቴ. 10፡1)። ይሁን እንጂ፤ ሌላውን እን

ዲገዙ ሥልጣንን ሲሰጣቸው አናደም። በቅርብ የሰግሁት አዲስ የመጣ የአመራር ሥልት አለ። ጁ-12 (G-12) ይባላል። ፓስተሩ ከጠቃቹ የሚሆኑ 12 ሰዎች እርሱ ያዘዘቸውን ሁሉ የሚያደርጉ ይመርጣል። እነርሱ ደግሞ እያንዳንዳቸው 12 ሰዎችን፤ ከእርሱ በታች የሚሆኑትን ይመርጣሉ። በዚህ ዓይነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ሁሉ ይከፈላሉ። አዲስ የመጡ ሰዎች፤ ከጠቃቸው የሚሆኑትን 12 ሰዎች ለማጥገን የግድ መስበረው ማምጣት አለባቸው። እነዚያ 12 ሰዎች ከጠቃቸው ላለው ሰው ሙሉ በሙሉ መገዛት “አድርጉ” የሚላቸውን ሁሉ ግድረግ አለባቸው። በዚህ ዓይነት ቤተ ክርስቲያንን ለማስተዳደር የሚሞክሩ ሥልጣን የተጠሙ ሰዎች አሉ። ይህን ዓይነቱ ሥርዓት መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንዳልሆነ ግልጽ ቢሆንም፤ ይህን ዓይነቱን አመራር ከየት አመጣችሁት? ብሎ በድፋረት የሚጠይቅ በው እንደሌለ እናውቃለን።

አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምዕመናንን በኃይል የሚገዙት ብዙ ጊዜ ጥቢተ ክርስቲያንን አንድነት ለመጠበቅ፤ በሚል ስም ነው። ጥቢተ ክርስቲያን አንድነት ለመጠበቅ፤ አንዳንድ ለሰቸጋሪ ምዕመናን መሥመር፤ ለማሰዝ፤ ጠንካራ የሆነ እግዚያን ያስፈልጋል። ያላሉ። እዚህ ላይ ያልተረዱት እውነት በኖር፤ እውነተኛ የሆነ “አንድነት” በኃይል ወይንም በጉልበት የማይገኝ መሆኑ ነው። ክርስቲያን ለምክንያትን፤ ከመንፈሳዊ አንድነት ጋር ያምታታል። እውነተኛ “አንድነት” የሚገኘው፤ አንዱ በራሱ ፈቃድ ራሱን ያስገዛ እንደሆነ ብቻ ነው። የዚህም አመራር በጣም ረቂቅ ነው። “ተመሳሳይነት” (uniformity) “ክልላዊነት” (unity) ጋር ትልቅ ልዩነት አላቸው።

- (1) “ተመሳሳይነት” ሁላችንም አንድ ዓይነት ልምድ፤ አንድ ዓይነት አመለካከት፤ አንድ ዓይነት አላባቢ፤ አንድ ዓይነት ምርጫ ይኑረን ይላል።
- (2) “አንድነት” ግን በሚኖረን የተለያየ መንፈሳዊ ልምድ፤ አመለካከት፤ ምርጫ ደለ ይለዋል።
- (3) “ተመሳሳይነት” የሚገኘው ሥልጣን ባለው በአንድ ሰው ጉልበት ወይንም ኃይል ነው።
- (4) “ተመሳሳይነት” ውጪያዊ ቢሆን፤ “አንድነት” ግን “ውስጣዊ” ነው።
- (5) “ተመሳሳይነት” ትክክለኛ ባዘረን ሲጠይቅ፤ “አንድነት” ግን እውነተኛ የሆነ መንፈስን ይጠይቃል።

የዘመኑ ፈረሰውያን መሪዎች ለእነዚህ እንዲመቻቸው ልዩ ልዩ የሥልጣን ደረጃዎችን ይፈጥራሉ። ይህን በግድረግም ከሌሎች የተለየ ከነበረ ለማጥገን ይጥራሉ። ነዘ። ግን እውነተኛ መንፈሳዊ መሪዎች የምንሰጣቸው ከነበረ ታግለው የሚያገኙት ላይሆን በፈቃደኝነት የምንሰጣቸው ከነበረ ነው። የሚያገኙት ከነበረ ባላቸው ሥልጣን ላይሆን፤ በሚያላቸው “ፕላኒፌራንሲ” መንፈስ ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ መሪዎች ችን የክርስቶስና የእኛ እብዛኞች (እገልጋቸው) ናቸው።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 112

ተግልና ፍልሚያ፥
ለሥልጣን
(ከፍል ሁለት)

1. "የአገልጋይነት" መንፈስ ያለው መሪ

እያሰሰ እውነተኛ መሪ "የአገልጋይነት" የትህትና መንፈስ ያለው እንደሆነ ይናገራል። "...ከእናንተ አለቃ መሆን የሚረዳኝ ከእናንተ በታች ሆኖ ያገለግላል። እንዲሁም ከእናንተ የበላይ መሆን የሚረዳኝ የእናንተ አገልጋይ ይሁኑ አለ (የማቴ. 20:26-27)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር ሥርዓት ልክ መሆኑና አለው ሆኑ በዚህ ይለያል። እያሰሰ ትክክለኛው መንፈሳዊ ሥልጣን ምን እንደሆነ በምሳሌ ሲናገር፤ "...ታዲያ ቤተሰቦቼን በደንብ እንዲያስተዳድርላትና ለአገልጋዮቼ ምግባቸውን በወቅት እንዲሰጣቸው ጌታ የሚሾመው ታግኝና ብላህ መጋቢ ግን ነው? ጌታው ከዘደበት ሲመለስ ልክ እንደታዘነው ሲለያዩ የሚያገኘው አገልጋይ እንዴት የተመሰገነ ነው! በእውነት እሳችኋለሁ፤ ጌታው ያን አገልጋይ የገብረቀ ሁሉ ጋላ ለድርጎ ይሾማል። ነገር ግን ያ አገልጋይ ጌታ ተሉ ለይመጣም ይዘገያል ብዙ በግንባብ እየዘለ እየመጣ እየሰበከ ግንባታውን በታች አገልጋዮችን መቻታት ይጀምራል። ይሁን እንጂ ጌታው ባልታሰበበት ቀንና ባልተጠበቀበት ሰዓት በደንብ ይመጣል፤ አገልጋዮች በብርቅ ይቀጥላሉ፤ ሰርሱም ከወጣቶች ጋር እንዲሆን ያደርጋል" (የሉቃ. 12:42-46)። በክርስቶስ ገለጻ ላይ እንደምናየው ለግንባታዊ የተሾመው አገልጋይ በሥልጣን ወንበር ላይ የተቀመጠ እንዲሆንና እንዲሰጠው ላይ ሆነ በደንብ እንዲያስተዳድርና ለአገልጋዮቹ ምግባቸውን በወቅቱ እንዲሰጣቸው ነው። ላይ በሥልጣን ወንበር ላይ የተቀመጠ እንዳንድ የዘመኑ ረሳሳውያን መሪዎች ሕዝቡን መንፈሳዊ ምግብ በመውገብ ፈንታ፤

- ፪፥ ሥልጣናቸውን የሚቀናቱባቸውን ሰዎች ለግጥፋት ሲታገሉ፤
- ፫፥ ጥሩ ምግብ ለግዚጋጆች ትሉታም ሆነ በረ ጊዜ በግጥብ ሕዝቡን "እረፉ" ወይም "ዘገግ" ሲመጡት ግጥብ እዲስ ነገር እይደለም።

ወለደው ያለው እግዚአብሔር ጋላነት ያለበት ሰው ካሉት ከቤተ እግዚአብሔር ውስጥ በረጅም ጊዜ ለሥልጣን የሚረዱ አገልጋዮች ነው። እያሰሰ ለደተመሳመርቀ "ትምህርት በምሳሌ" ለሰጣቸው ሰዎች ተገዢነት እንዲሆን ካጠበ በላይ እናንተ መሆኑን ጌታ ትላቸዋል። እኔ መሆኔን ጌታ ለወገኑ ያሳችሁት ትክክል ነው። እንጂ እኔ ጌታችሁና መሆኔችሁ ሆኑ እንዲሆን ካጠበቁ፤ እናንተም እርስ በርስ ላችሁ እንዲሆን መተመዝ ይገባል። እኔ ለእናንተ እንዳደርጉት፤ እናንተ ለእኔ ያደርጉኝ ምዚ ስጥኝኝልሁ" አላቸው (የጥሐ. 13:13-15)። ይህ ቃል እያሰሰ ጌታ በግድት ቤተክርስቲያን ውስጥ እውነተኛው ሥልጣን የሚገኘው "በሙሉ ወንበር ላይ ይተመጥ" ላይና ግን ብዙ እንደ እግዚአብሔር ለግር በግጥብ እንደሆነ ያሳያል።

ፈጥሮው እውነተኛ ሥልጣንን ወግሎት የክርስቶስን ምሳሌነት እንድንስተል ያሳዘናል። ዘመን ገደት ሊያልፍ ክርስቶስ ያሳው የትሕትና ጠባይ በእናንተም ላይ ወደ ላይ ይገዛል። እርሱ የሙዚቃ ሳይሆን ለሙዚቃ ለሙዚቃ ጋራ ጋር እኩል የሚያደርግ የሙዚቃ ሳይሆን ለእርሱ መቅረት አልለገም። ያልላንም ያለውን ክብር ይዞ ረዳቱ ትቶ ለጌታይ መሆንን መረጠ፤ በሰው ምሳሌም ተጨምሮ ያልፈ (ዘጸ. 28:5)። እያሰሰ የግዚአብሔር ሥልጣን ለበቀም፤ የእግዚአብሔርን የታ ይህ ግዚአብሔር እንደ ጀመረ እናያለን። እኛም የእርሱ ተከታዮች የሆንን የእግዚአብሔርን የታ "እያደ" ልንገኝ ሥልጣን ወንበር ላይ ለመቀመጥ እንዳንታገል። ለሥልጣን መገኘት ልላውን ወይል ለመገኘት ይገባል። "የእግዚአብሔር ሥልጣን" ግን የራሱን ሥልጣን ልላው ያልታል። እያሰሰ ውልጊዜ በፈቃደኝነት ወደ እርሱ እንድንገባ ይመራል እንጂ በፈቃደኝነት ውጪ በወይል ለያስገድደንም። ይመራል እንጂ ተከታዮች ልክ ለያስገድድንም። እርሱን ለመስተል "ጥጋ መክረል እንደሆነ" የግልቱን ነገራቸውን እይደረጋቸውም። እያሰሰ በፍቅር እንጂ በግዚአብሔር ረዳት ግንባታ ለይደው። ልእኩ እንድንገዝ የሚያስችለንን እጋውን ይሰጠናል። እንደ ክርስቶስ ጋር ግንኙነት ከፈጠርን ይህ የመቻረጥ ነገራችንን ይጠብቃል። በጥንቱ በፈቃደኝነት እንድንስተው ይመራል። ምንጊዜም ቢሆን እንድንስተው ለግዚአብሔር ያለውን ጋደልና ሥልጣን በእኛ ላይ ለይጠቀም።

2. ተቃውሞ ግድት፤ ወይንስ ሆኖ ብዙ መስተል?

መግለጫ መሪዎችን ወግሎት ነገር ላይ ፈጥሮው እውነተኛ ጠፈው እኛል። እንደኛው ለተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን ወይል መልስነት ላይ ጥሩ ለድርጎ እስተምታል። ግዚአብሔርን ያይገዛል። ለሥልጣን መቅረት ለሥልጣን የሚረከቡትን በጌታ ሊበልስ ለላቸውትና መቅረት ለሥልጣን ለሥልጣን እንድንታወቅለቸው አገልግላለን። ለግዚአብሔር የሚያስችለንን ልእኩ ታላቅ ለእግዚአብሔርና ፍቅር ይካሄዱ። እናንተም እርሱ ይላችሁ። ወዘተ። ያልፈ (1 ተዘ. 5:12-13)። እውነተኛ እዚህ ላይ ምን ገደት አለቸችንና መቅረትን ግዚአብሔር መውደድ እንደሚገባን ሲገልጽ፤ ግዚአብሔር መቅረት ለሥልጣን የሚረከቡትን ያልፈ። ራሳቸውን "በሙሉ ወንበር ላይ ያስተመዘገጉ" ይጨቃላሉ። ግዚአብሔር እንዲያደርግ ያልፈ ነው። ሐ. 13:17 ላይ ደግሞ ግዚአብሔርን ታዘዙ ለሥልጣናቸው ሥር ይዙ የዘገያሉም ለእርሱ የሚጠቁ ወት ጋላነት ይዘገባሉ። ልክ ነገሮች ጉዳይ ይተጋግሩ። እናንተ ባትታዘዙለቸው፤ ለእርሱ ሥራቸውን ይደራጁ ያዘጋጁናል። ያዘጋጁናል ሥራቸውን በሐዘን ይሠራሉ።

ይህም እናንተን የሚጠቅም አይሆንም ይላል። የሰብራውያንን መጽሐፍ የጸፈው በውሀ ለመሪዎቻችሁ ታዘዙ፤ በሥልጣናቸውም ሥር ሁኑ። ያለው ለማንኛውም ዓይነት መሪ እንዳልሆነ ገልጽ ነው።

15/ "መሪዎቻችሁ" ሲሉ ሁሉንም ባይሆን እውነተኛ መሪ የሆኑትን ብቻ ነው። እውነተኛ መሪ የሚባሉት የአገልጋይነት ባሕር ወይንም መንፈስ ያላቸው ስለ ነፍሳት ጉዳይ ገድ የሚላቸውና የሚተጉ ብቻ ናቸው።

25/ "ታዘዙ" ሲሉ መሪው በሚሰጠው ትዕዛዝ በገድ የሚያስፈልገውን ባይሆን መሪው ባለው የአገልግሎት መስጠት ምዕመናኑ በፈቃዱ ደስ ብሎት የሚፈጽመው ነው። "ለመሪዎቻችሁ ታዘዙ" ሲሉ መሪው አድርጎ ያለውን ሁሉ "ዐይናችሁን ጨፍችሁ አድርጉ" ግብቴ አይደለም።

"በሙሴ ወንበር ራሳቸውን የሚያስቀምጡ" አገዛዛቸው ልክ ያልሆነ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በቁጥጥራቸው ሥር የሚያውሉ የበደለኛነት ስሜት። እንዲሁም በማድረግ የሚፈልጉትን ነገር እንዲያደርጉ እጆቻቸውን የሚጠመዝዙ መሪዎች አሉ። እዕምርአቸውን በደንብ መጠቀም የሚችሉ በቂ ትምህርት ያላቸው አንዳንድ ሰዎች ሥልጣን ለተጠሙ መሪዎች "በጅ" የሚሉት ወይንም የሚመሩት ሰዎች ይሆን? ሁለት ዓይነት ምክንያት መስጠት እንችላለን።

15/ "ለተቀባው መታዘዝ አስብን" በማለት ሲሆን

25/ ሥልጣን ባለው ሰው የመመራት ዝንባሌ ስላላቸው ነው።

በየትኛውም ሀብረተሰብ ውስጥ በሌላ በው "መመራት" የሚፈልጉ ሰዎች እንዳሉ የታወቀ ነው። እንደዚህ ዓይነቶቹ ያለአንዳች ተቃውሞ መሪዎቻቸውን ይከተላሉ። ከራሳቸው ይልቅ ሌላ ሰው በነርሱ ስም ሆኖ ውሳኔ እንዲያደርግላቸው ወይንም እንዲሰጥላቸው የሚፈልጉ ናቸው። ልክ መሆናቸውን ስለሚጠራጠሩ በራሳቸው መወሰን ይፈራራ። የሚመሩላቸው ሰዎች የሚያስተዳድሩበትን ወይንም የሚመሩበትን ሕግ ያለአግባብ ሲጠቀሙበት እያዩ እንኳን "እቪ" ብለው ራሳቸውን ያበገዛሉ።

ሥልጣን ባለው መሪ የመመራት ዝንባሌ ብቻ ባይሆን እግዚአብሔርንም የመፈለግ ጥግት አላቸው። እነዚህ ራሳቸውን "በሙሴ ወንበር" ላይ የሚያስቀምጡ እውነተኛ መሪ ያልሆኑ ስለእግዚአብሔር ጋር የማግለጅ ችሎታ እንዳላቸው አድርገው ራሳቸውን በማቅረብ እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥግታችንን አይተው ይጠቀሙበታል። እውነተኛነት በሌላቸው መሪዎች በጣም የሚጎዱት ወይንም መጠቀሚያ የሚሆኑት ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን በሕይወታቸው ለማስደሰትና ለማዘጋጀት የሚፈልጉ ሰዎች ናቸው። ለምሳሌ "ሚስቶች ሆይ! ለባሉቻችሁ ተገዙ" የሚለውን ጥቅስ በመያዝ ያለአግባብ ጨካኝ በሆኑ ባሉች የሚጎዱ ሚስቶች ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን በጣም የሚፈሩና የሚያከብሩ እንደ ቃሉ ለመኖር የሚፈልጉ ለቶች ናቸው። ያለ አግባብ የሚጎዱት ትክክል ያልሆነ ሥራ በመሥራታቸው አይደለም። እነርሱ የሚኖሩትና የሚጓጓት ወደ እግዚአብሔር የበለጠ ተጠግተው ለመኖርና እርሱን ደል ለማሰናት ነው። ሁላችንም እግዚአብሔር ብቻ ባይሆን የሚመሩን ሰዎችም ያበፈልጉናል። ይህን እንጂ ጥሩ መሪዎችን ከከፉ መሪዎች መለየት አስብን።

3. ያለአግባብ የሆነ ሥልጣን

እንዲሁም ሰው ላይ ሥልጣን ኖሮት ያን ሥልጣንን ሌላውን ለመጉዳት ሲጠቀምበት ያ... "ያለአግባብ የሆነ" ሥልጣን ነው። ጉልበተኛው ጉልበት የለውን ሲያጠቀሙ ያ... "እለአግባብ የሆነ" ጉልበት ነው። መንፈሳዊ ሥልጣን ያለው መሪ ሥልጣንን ሌላውን ሰው ለመቆጣጠር፤ ለማስደድ፤ የራሱን ጥቅም ለማግኘት ሲጠቀምበት ያ ያለአግባብ የሆነ ሥልጣን ነው። ይህን ሲያደርግም በሌላው ሰው ሕይወት ውስጥ የማይጠፋ መንፈሳዊ ቁስልን ይተዋል። ጉልበት ያለው ጉልበት የለውን ደብድቦ በሰውነቱ ላይ ጠባላ እንደሚተውሰው ሁሉ መንፈሳዊ መሪ ደግሞ በሌላው ነፍስ ውስጥ መንፈሳዊ ጠባላን ይተዋል። በሌላው ነፍስ ውስጥ መንፈሳዊ ጠባላ የሚተው የቧት ክርስቲያን መሪዎች በአሁኑ ጊዜ ቁጥራቸው ትንሽ አይደለም። የሚያስደንቀው ሥልጣናቸውን መመረት የሚያደርጉት በመጽሐፍ ቅዱስ ወይንም በእግዚአብሔር ቃል ላይ መሆኑ ነው። ራሳቸውን የሚያይዙና የሚያቀርቡት እምነት ሲጣልባቸው የሚገቡ እርዳታ እንደሆኑ አድርገው ነው። የተጣበባቸውን አደራ ሳይጠብቁ ያላቸውን ኃይልና ሥልጣን ያለአግባብ እየተጠቀሙ የሚመሯቸውን ሰዎች በቁጥጥራቸው ሥር በማዋል የሚፈልጉትን ከክርስቲያን ጠምዝዘውና ጨምቀው ይወስዳሉ። ይሄም የሚያመጣው ጉዳት በጣም ትልቅ ነው። ሥልጣናቸውን ያለአግባብ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች ከሌሎች የሚለዩበት ይህን የሚያደርጉት ሆነ ብለው ሌላውን ለመጉዳት እስከው አለመሆኑ ነው። ስለእግዚአብሔር ብለው በሰሚያደርጉት በሌሎች ላይ የሚያደርሱት ጉዳት ፈጽሞ አይታያቸውም።

4. ሥልጣናቸውን ያለአግባብ የሚጠቀሙ እንዴት ዓይነቶች ናቸው?

(ሀ) በራሳቸው የማይተግመት (Insecure)

በራሳቸው ችሎታ የዘቅተኝነት ስሜት የሚሰማቸው በራሳቸው ዕውቀት የማይተግመት መሪዎች ኃልተው ለመታየት ሲሉ በእነርሱ ሥር ያሉትን ሰዎች ያለአግባብ ሲጎዱና ሲገዙ ይታያሉ። ውስጣዊ በሆነ ፍራግትና ጥርጣሬ የተዋሉ ናቸው። የዚህ ዋና ምክንያት እነርሱ ራሳቸው ከዚህ በፊት በሕይወታቸው ሥልጣናቸውን ያለአግባብ በሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች የተጎዱ ሲሆኑ ይችላሉ። ከብዙ ትግልና ውጣ ውረድ በኋላ ራሳቸው የሥልጣን ወንበር ላይ ሲቀመጡ በእጣ ገዛቸው ያበፈው ሁሉ ሥልጣናቸውን የሚነጥቃቸው ያለአግባብ መሪዎች የሚጎዱት ሆነ ብለው ላይሆን "ያልሆኑትን ለመሆን" በሚያደርጉት ጥረትና ያገኙትን ሥልጣን ለመጠበቅ ነው።

ለሥልጣን የሚጓጓ አገልጋዮች ውስጣዊ ድካማቸውን በመሸፈን ሌላ አጆቻቸው በሚመሯቸው ሰዎች ላይ ኃይለኛ ይሆናል። የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን ብዙዎችን ያንጓዳል። ምክንያቱም "የተቀቡ" ተብለው ስለሚገመቱ የእግዚአብሔር ሰው ተብለው በበሚጠሩ ችሎታ ባይኖራቸውም ለረጅም ጊዜ ሥልጣንን መያዝ እንደሚችሉ ስለሚያውቁ ነው። በባህሪው ከሆኑ ያላቸው የሰብዘት መድረክ ኃይልን ያሰጥላቸዋል። ከሰብዘት መድረክ ላይ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ጅራፍ በመጠ

ቀጥ ደረሰችን በው ይዘልግል። ከዚያ ልላ ያላቸው የአገልግሎት ሥራ ተደግ ሔነችን፤ ግልረገን ያበላገባል። እንደገደባ የግልረገው ገደባው ወደፊት እያደለገው በቀ ትምህርት በዘላቂው ያን ሥራ ይያዝ ያን የብል ደግሞ የግላላቸው የለም። ታዲያ ደህን ገደባት ታይቷል ሥልጣና ደረጃ ያገኘ በው በራሱ የዘነትተችንን በግን የግላላቸው ወይም ይቸውታው የግላላቸውን ከግን 'እናታለሁ' በግል ራሳችን በእነዚህ ያሉትን ወላ የግላላቸውን ወደፊት ይገን ለመግዛት የግልረገው በው ይላቸዋል።

(A) መሆን ከግድግዳ ላይ "የሆነ" የሚለው

[illegible][illegible]

• AE 7017 87947-1 1954-55 1970-71 87948-1

[illegible]

*. የግዛት ችግርን እንዳይቀርብ ለሌሎች ያልተገለጸው ሰዓሳሳ እንደተገለጠ

2. 77F AS-40 (77C740-7) 77MF -W4C7 -F 77C740/7 7777A
BAC 77C740 -F 77C740-7

እነርሱም ሆኑ ተከታዮቻቸው ግዕዢ ከዘር መኖራት ይጀምራሉ። በዚህ ዓይነት ጭቆና እንዲያደርገውና እንዲያስባብረው፤ እንዲሁም ራሱን የቀረጠውን ለምሳሌ በተባለ እንዲከተሏቸው ያጥባባል። ተቃዋሚ እንዳይሆነላቸው፤ “ለመሪዎቻችሁ ታላቁ ልብዓቶቻቸውም ሥር ይታዩ...” (ዕፁ. 13፪7) በግለት በኃይልና በሥልጣን ይላቸዋል። እንደገና ደፋርች “ይህን ቃል ጥታቸው እግረላቸዋል። ይፈርዳላቸዋል። ወደ ስልጣን ይላካቸዋል” በግለት ያስፈራራሉ። የሚያስደንቀው ይህን ዓይነትን ትያህርት የሚቀበሉና የሚያያጉ ሰዎች መኖራቸው ነው። በዚህ ዓይነት ራሳቸውን ልዩና የተቀዙ እንደሆኑ አድርገው የሚያቀርቡ መንፈሳዊ መሪዎች፤ ለግንኙ ተጠያቂነት በሰልጣናቸው የሰልጣን ግድረግ ይችላሉ። “በክብርነታቸው” እንዲያነቁ፤ ሰዎች በዛሬ ላይ እንዳያተኩሩ፤ ወደላት የሚያገኙትን በርከት ያስቀርባሉ።

—መንፈሳዊ ለንቅስቅሴ ልማት ነው፤ እግረላቸዋል። ቢታዩ ከንዱ የሚወራበት ጊዜ ተርጓሟል። አይተህና ልማተህ የሚታወቀውን ዓይነት ታላት በርከት ለሰጥሳህ” ይላል ጌታ ደኢትዋል።

የሕይወት መስታወት ቁጥር 113

ትንሹን ተፍቶ ግመልን

(ክፍል አንድ)

እናንተ ግዛቶች ዳርቻና ፈሪሳውያን ከአገራችንና ከእንስሳችን ከከሙንም አሥራት ስለምታወቁ ፍርድና ምሕረትን ታግኝትንም በሕግ ያለውን ጥናት ነገር ስለምትተው ወጥላችሁ ሌላውን ላትተው ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ዘበርዙ እናንተ ፅውርቶ መሪዎች ትንሹን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ”
(የማቴ. 23:124)

ፈሪሳውያንና የራሱ ደቀ መዛሙርት እንዲሁም ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት ስብሰባ ላይ በኢየሱስ ስም ምክር ብሎ ወብተው የሙሴን ሕግ በማጥበቅ ፈሪሳውያን ምን ያህል የመንግሥት በማይን በር በሕዝቡና እንዲሁም በራሳቸው ላይ እንደሚዘጋጁ ከኢየሱስ በቀጣ ተሞልቶ ሲናገር እንሰማለን። በንግግሩ መጀመሪያው ክፍል ላይ ደናገር የዘበረው ለሕዝቡና ለደቀመዛሙርቱ ሲሆን (ማቴ. 23:1-12) በሁለተኛው ክፍል ላይ ግን የተናገረው በቀጥታ ፈሪሳውያንን ዘበር (ማቴ. 23:13-39)። ንግግሩ የማዘበል ቃል ያለበት ላይሆን በኃይልና በሰልጣን የተሞላ ዘበር። በዚህ በሁለተኛው ክፍል ውስጥ ሰባት ጊዜ ያህል ፈሪሳውያንን “ወጥላችሁ!” ሲላቸው እንሰማለን። ይህን ዓይነት ግስጦንቀቂያ የተበጠው በኢየሱስ ዘመን ለዘበርት ፈሪሳውያን ብቻ ይምበልን እንጂ በእኛም ዘመን ላሉት ፈሪሳውያን ጭምር እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። ይህ ግስጦንቀቂያ የመጣው ከተራ በው ሳይሆን ከንጉሦች ንጉሥነት ከጌቶች ጌታነት ለሁሉም እንደሚታወቅ ከሚከፍለው “አደርጋለሁ” ያለውን ከሚያደርግ ጌታነት ከኢየሱስ ክርስቶስ ስለሆነ ግስጦንቀቂያውን እንደቀላል ነገር ችላ ብለን ልናልፈው እይገባም።

1. ሰባቱ “ወጥላችሁ!”

- 1.1. “...ወጥላችሁ! እናንተ ራሳችሁ አትዘብቡትም! መግባት የሚፈልጉትንም እንዳይዝቡ ትከለክላችሁ!” (ቁ. 14)
- 1.2. “...ወጥላችሁ! እንደ በው ልታገኙ በዛሬኛው በደረቅ ስለምትዘፋፍሩ በሆነ ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ሁለት አጥፍ የዘበ የዘንም ልጅ ስለምታደርጉት...” (ቁ. 15)

- 1.3. “...ወጥላችሁ! በው በዜተ መቅደስ ቢምል ምንም እይደለም ትላላችሁ...” (ቁ. 16)
- 1.4. “ወጥላችሁ! ከአገራችንና ከእንስሳችን ከከሙን ዐሥራት ትሰጣላችሁ...” (ቁ. 23)
- 1.5. “ወጥላችሁ! ብርጭቆውንና ሳኦትን ከውጪ በኩል ታጠራላችሁ” (ቁ. 25)
- 1.6. “...ወጥላችሁ! የተለበት መቃብርችን ስለምትመሰሉ...” (ቁ. 27)
- 1.7. “...ወጥላችሁ! የንቢያትን መቃብር ትገነባላችሁ! የዳድቃንንም ሐውልት ታስጊጣላችሁ...” (ቁ. 29)

በክርስቶስ ዘመን የዘበርት ፈሪሳውያን ለመንፈሳዊ ሕይወት አስፈላጊ የሆነውን ነገር ችላ ብለው ፍሬ ለሌለው ነገር በመጨነቃቸው ውስጡን ችላ ብለው የውጪውን በማስገዛቸው ትንሹን አጥርተው ግመልን በመዋጣቸው መጀመሪያውን መጨረሻ መጨረሻውን መጀመሪያ በማድረጋቸው ለክብርና ለሥልጣን በመንገዝ ገባቸው ራሳቸው ስተው ሌሎችን በማባታቸው ሕይወት የሚሰጣቸውን ችላ ብለው ሕይወት የማይሰጡትን በመያዛቸው ኢየሱስ “ወጥላችሁ!” ሲላቸው እንሰማለን።

2. የጥንቶች ፈሪሳውያን “የቅደም-ተከተል” አቋም

በዚህ ትምህርት መግቢያ ላይ ያዘብነው መሪ ጥቅስ ቅደም ተከተሉ የተዛባ ባቸው ስላቁን ነገር ችላ ብለው በጥቃት ነገር ላይ ትከረት የሰጡትን ግብዝ የሆኑ ፈሪሳውያንን ኢየሱስ በቀጣ ተሞልቶ የተናገራቸው ቃል ነው። ኢየሱስ ፈሪሳውያንን “እናንተ ግዛቶች ዳርቻና ፈሪሳውያን ከአገራችንና ከእንስሳችን ከከሙንም አሥራት ስለምታወቁ...” ሲላቸው ለሥራት መከፈላቸውን መቃወሙ አልገባም። በመጨረሻ ለሥራትን መከፈል በአይሁድ የሃይማኖት ሥርዓትና ደንብ ውስጥ አስፈላጊ ከሆነው ክፍል አንደኛው ዘበር “ከእርሻህ በየግመቱ ከምታገኘው ከዘርህ ፍሬ ሁሉ አሥራት ታወግላህ” (ዘፈ. 14:22) የሚለው ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነው። እንዲሁም በዘለቀውያን 27:30 ላይ ጥምድርም አሥራት ወይም የምድር ዘር ወይም የዋፍ ፍሬ ቢሆን የእግዚአብሔር ነው” የሚለው ቃል ከሚያገኙት ከእርሻቸው ፍሬ አሥራት መስጠት እንዳለባቸው የሚገልጽ ቃል ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን አሥራት ከሕዝቡ የሚሰበሰቡበት ጥናው ምክንያት በዚህ መቅደስ ውስጥ ለሚያገለግሉት ሌሎች ቀለብ እንዲሆናቸው ታስቦ ነው። አሥራት መስጠት እንዳለባቸው ብቻ ሳይሆን ከምንና ከምን ላይ መስጠት እንዳለባቸው ጭምር መጽሐፍ ቅዱስ ውበጥ በግልጽ ተጽፎለቸዋል። ኢየሱስ “ከአገራችንና ከእንስሳችን ከከሙንም አሥራት ስለምታወቁ” ያለበት ምክንያት ከታወቁት የእትክልት ፍሬዎች እንጂ እነዚህን ከመሳሰሉ ቅመማ ቅመማት አሥራት መስጠት ያልተለመደ መሆኑን ቢያመለክት ነው። እነዚህ ሦስት ቅመማ ቅመማት ይኸውም እገሙድ፣ እንሰላልና፣ ከሙን በብዛት በሰማይገኙ ከእነዚህ አሥራት እንዲያወቁ እይጠበቅባቸውም ዘበር። አሥራትን በሚመለከት ጉዳይ ላይ ፈሪሳውያን ጥንቅቅ ከመሆናቸው የተነሳ ከጥቃት ነገር ሁሉ አሥራትን ይሰጡ እንደዘበረ እናውቃለን። ይሁን እንጂ አስፈላጊ ለሆኑ ትላልቅ ነገሮች ግን ግደለኞች ዘበር። ምሕረት ለሚገጠው ምሕረት የሚከለክሉ በትክክል መፍረድ ቢገባቸው ፍርድ የሚያጣምሙ ጩካዎች ፅባብተኞችና ትዕቢተኞች ዘበር። “እንመልከት”

ላለን። በወው በመሃላ ወይም ታል ገብተው የመኖሩትን የማይመለከት ነጭና
ነበር። ስለ አሥራት ጥቂትን የሆኑትን ጓደኞችና አገሮችን ወደ ሲመበቱ ተላልፏል
አስረላጊ የሆኑትን ነገሮች ግን ችላ ቢል ይታዩ ነበር። ለዚህ ነው እያሰሰ ላናገተ
ሰውራች መሪዎች ትንንን የምታወሩ ጉዳዮች የምትወጡ” (የግሪ. 23:24)
ያላቸው።

3. የዘመኑ ፈሪሳውያን “የትደግ-ተከተል” አቋም

የከፍተኛ ፈረሰውያን አንደኛ ጥንቶች በደረሰው ክርስቲያን ሲገደቡ ሥርዓትና ደንብን ጠብቀው ነው። አንደኛ ጥንቶች ተግባራትን አያሰሩም። እንጂ ማንፈሳዊነታቸውን ያሳያል ብለው የሚያስጠኑትን ገደቡት ልብስ ያልቀሰሉ፣ በሰላም ሆኖ የክርስቲያን ቋንቋ ይናገራሉ። መስጠት ያልሞቸውን አሥራትና ምጽዋት ለቤተ ክርስቲያን በአግባቡና በትክክል ይሰጣሉ። በጥላው ሆኖ ማግኘት ለእርሱ ልዩ ቦታ ገኘት በታማኝነት ይጸልያሉ። በጥላው ስጦታ ለእያሁኑም ቤተ ክርስቲያን ይገደባሉ። ከትጻፋን ጋር አብረው የጌታን እራት ይሠራሉ። በልዩ ልዩ የአገልግሎት ዘርፎች እየገቡ ያገለግላሉ። አንዳንዶች የመሪነት ሥልጣን ያላቸው ናቸው። ይሄ ዐላጥሩ ነው። ወጪያዊ ሕይወታቸው ይህንን ለመሰልጠን ይሰጣቸው ገንዘብ የተሰጠ ነው። በባህሪያቸው አሳቸጋሪ የሆነ ከሰው ጋር ለጸጥ በሰጡ ሙሉ ምርጫዊነት ያለምክንያት እንዲሁ “ውሃ ተጠጥ” የግሉ ሰጪ ማንፈሳዊ ስልጣን ነው። ቃል አንጂ በጎ ቃል የማይወጣቸው ለውሃ ጥንት ይሰጣሉ። ለውሃ ጥንት ይሰጣሉ።

አውነተኛው እርዳታችን የሚለዩበት አንደኛው ማገድ፤ በሕይወታችን ተሳጥሞ ማግኘት በምንሰጠው ነገር ነው። ትክክል ያልሆነ ቅድም ተከተለ የሚያስፈልገውን ችላ ብሎ የሚያስፈልገውን ግጥሞችን ማግኘት ለገታ ወደ ጓላ ይጎትታል። የዘመኑ ረሀውያንም እንደ ጥንቶቹ 'ቅድም ተከተለ' የተጠቀሱ ናቸው። የትኛውን ግስቀደም፤ የትኛውን ግዝብተል፤ የትኛውን ሙያዊ፤ የትኛውን ሙልቀቅ እንዳለባቸው በትክክል እያውቁት "አገልግሎት አልባኝ" በግልት በየሰብሰባው በየኮንፍራንሱ የሚሄዱ፤ ምንም ዓይነት ፕሮግራም የማያውቁትና ናቸው። በሌላ በኩል ግን ብዙ ነገር የሚያንድሉ ናቸው። ይህ ተቆውን የረሀ፤ ልልጆቻቸውና ስኩር ዓደኞቻቸው ያለባቸውን ኃላፊነት ሊጥፉ የጠጉ ናቸው። አገልግሎታቸው የሚጀምረው ከሴታቸው አንደሆነ የተረራ አይወሰድም። ልጆቻቸው ምግብ ሙርቶ የሚሰጣቸው፤ ለብሳቸውን አጥቦ የሚያለጠቁት። አጥተው ሲረዱና ሲረቱ፤ እነርሱ ግን 'የተረብ አናሰላለን፤ የተረቀቀ እናልባለን' እያሉ የትም የሚጠቡ ናቸው። የተረብ ግጥሞች የተረቀቀ ግልጽ ጥር በሆነው ቅድም ተከተለን ካልጠቀሙ በእግ ዚላብሐርም ጠንድ ሆነ በሰዎች ጠንድ ያስገምታል። እንዲህ ዓይነቶቹ በሚያደርጉ ውጪያዊ ነገር ሙልካም ስም ያላቸው ደው አንጀ፤ ያለባቸውን ኃላፊነት የጠጉ፤ ስታይታ ብቻ የሚለፉ ግጥሞች ናቸው። እንዲህ ዓይነቶቹን ነው አየሱስ "ወጥላችሁ" ብሎ ያስጠነቀቀቸው።

የዘመኑ ግብዝ ፈረሳውያን ከውጪ ለግሪኮችው ሙሉ ረሳቸውን “ላግክ” እርግጥ የሚያቀርቡት እብረዎችው ለሚኖሩት ይተሰባቸው ግን በግጥ እስከጋሪዎች ናቸው። ከነዚህም የተውጡ ለየጥሩ ከውጪ ገደማናቸው ሙሉም ደታዳሩ እያሰበ ፈረሳውያንን “እናንተ ሰውሮች ሙሉዎች ትገኝን የጥታወር፤ ጥታወር የጥታወር”

ያላቸው፤ ፈረሰውያን አመለካከታቸው ምን ያህል የተዛነ እንደሆነ ለማመልከት ነው። በሙሴ ሕግ መሠረት ትንኝም ሆነ ግመል ገጽህ ስላልሆኑ ማናቸውም መበላት የለዝቸውም። ትንኝ ትንሽ ፍጡር ብትሆንም፤ እንድ አይሁዳዊ በማወቅም ሆነ ዛለማወቅ ቢበላት የረከብ ይሆናል። ገደረት የሚጠፋ በሌራት እግር የሚሄዱ ወይም ገዘፈ እግር ያላቸውን ሁሉ ተጽዖት ስንዚህ ወብጥ ግንኛውንም በመጠት ራሳችሁን አታርክሱ” ይላል (ዘሊዋውያን 11፡42-43)። ግመልም በአይሁዳውያን ዘንድ የማይበላ አንስባ ነው። ግሪ ግን ግመልን ሸከንና ግንቸልን አትበሉም፤ በእርግጥ እንዚህ እንሰላት ይመስላሉ፤ ነገር ግን ሰከናቸው ሰንጥቅ ስላልሆነ በእናንተ ዘንድ እንደ ርከብ ነገር መቆጠር አለባቸው” ይላል (ዘሊዋውያን 11፡4-6)። ይሁን እንጂ ፈረሰውያን “ምናልባት ሳናውቅ ብንውጣት፤ እንደሆነችን ታላቋላችን” በማለት የወደን ሂማማቲ ሲጠጡ ሁልጊዜ በማግሪያ አጣርተው ነው። ግመልን ግን የረከብኛና የማትበላ መሆኗን አያውቁ ይላሏቸዋል። ስቢህ ነው አይሁዳው ትንኝን የምትጠሩ፤ ግመልን የምትውጡ” ያላቸው። ይሄም ማመዛዘን የሳይላቸው መሆናቸውን ጥሩ አድርጎ ይገልጻል።

በፈረሳውያን ድርጊት የተቆጣጠሩ ኢየሱስ ፊት ለፊት ሲናገሩባቸው "ዋና ዋና ነገሩን ችላ ብላችሁ በአዘመናዊና በእንግልጽ በከመንም አሥራት ታወግላችሁ" ይላቸዋል። ይህን ሲላቸው "አሥራት መስጠታችሁ ልክ አይደለም" ማለቱን አልነበረም። አንዲያውም አሥራታቸውን እንዲሰጡ አግቢላቸው አይቻለም (በሰዋ. 27፥ 30-33) ማለታቸውን 3፥612)። ይሁን እንጂ አሥራት መስጠት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየገጹ ተጽፎ ከምናነባቸው "ከምሥረት" "ከታማኝነት" አንዲሁም "ከርብ ራሄ" ይበልጣል ማለት አይደለም። የዘመኑ ፈረሳውያንም ጥቃቅኑን የሃይማኖት ሥርዓት ሲያጠቁቁ ዋና ዋናውን ግን ችላ ይለያሉ። የዘመኑ ፈረሳውያን የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም እንዳይንደል ከፍተኛ ጥንቃቄ ያደርጋሉ። መዘምራን እንዲዘምሩ ሰባ ከወች እንዲሰብኩት አስተናጋጆች እንዲያስተናግዱ ጂያቆናት የድቁና ሥራቸውን እንዲሠሩ ይቆጣጠራሉ። ይሁን እንጂ ዋና ዋና መሠረታዊ የዋናነት ነገሮች ችላ ሲሉት ይታያሉ። ኢየሱስ እንደ ጻይት ብሌን የሚያያቸውን ነገሮች ችላ ብለው በሰው ዘንድ ጎልተው የሚታዩትንና የሚያስጠሰግናቸውን ነገሮች ሲያደርጉ ይታያሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ እንዲሆን ከዚህ በታች ያለውን ታሪክ እንመልከት።

የጥጥቱን ሃይማኖት ሰጠች ቤተ ክርስቲያን፤ ከተቋቋመች አሥራ አምስት ዓመት ሆኗታል። ከተቋቋመችበት ጊዜ ጀምሮ የሚያስገባት ጥሩ የቤተ ክርስቲያን መዝገብ አላት። የገንዘብ አትሚ ይህን ያህል ደካማ አይደለም። ይሁን እንጂ፤ ለመጋቢው የሚሰጠው ተለብ ቤተሰቡን በአስፈላጊው ሁኔታ ሊያስተዳድርበት የሚያስችለው አይደለም። በአሥራ አምስት ዓመት ውስጥ ከአንዴ ወይንም ከሁለት ጊዜ በላይ የደግሞ ጭማሪ አልተደረገለትም። የእርሱ ደግሞ አይጨምር እንጂ፤ የቤት ኪራይም ሆነ ሌሎች መጨመራት ዘንጊዜው እየጨመሩ ናቸው። ይሄ ሁኔታ በአገልግሎቱ ላይ ከፍተኛ ተጽእኖ እያደረገበት ነው። መኖር እየተገነባ፤ "ሠራጅ ቤተሰብን እየረዳሱ በትርፍ ጊዜ ላገለገለ" በማለት የሚፈተነበት ጊዜ አለ። ቤተ ክርስቲያኑ ገንዘብ ባይኖሩት ግድ የለም፤ ጥን ብዙ ገንዘብ ባንነ፤ እንዳላት ያውቀል። ያ ሁኔታ የሰጠ የሳንዘንጥል።

ለንድ ቀን የጦዛባው ልጅ ድንገት ታጠቀና ተረድጠው በሰፂተል ለሰ
ዝተቱ ልጅን ለማሳከም ሊንሸራንሰ ስላሉለውና በሽማግሌዎች ስብሰባ ቀን
“ልጅን ማሳከሚያ ቤተ ክርስቲያን በገንዘብ ትርጉሟ” ብሎ ጠየቀና “ለንተ ሊያ

ለህ መነጋገር እንችልምና ከሰብሰባው ሂድ እኛ ተወያይተን የደረሰንበትን እን ነጥሃለን" ተብሎ ወደ ቤቱ ሂደዋል። በዚያ ምሽት ሽግግራዎች ከምንጊዜውም የበለጠ ረጅም ሰዓት የፈጀ ሰብሰባ አደረጉ። እንርዳው፣ እንርዳው በሚለው ነጥብ ላይ ብዙ ተጨቃጨቁበት። በመጨረሻው ሁሉም የተሰማሙበት ውሳኔ ላይ ደረሱ። በማግሥቱ የሽግግራዎች ለብላጊ ውሳኔውን ሲነግረው ፓስተሩ ቤት ሄደዋል ውሳኔውም እንደምታውቀው ቤተ ክርስቲያኒቷ የራሷ የሆነ ሕንጻ እንዲኖራት ገንዘብ መሰብሰብ ከጀመረች ይህን ያህል ዓመት ረጅተ ናል። ሕንጻውን ለመግዛት አምስት መቶ ሺ ዶላር ሲያስፈልጋት በአሁኑ ጊዜ እኛ ያለን ሦስት መቶ ሺ ዶላር ብቻ ነው። ከዚችው ላይ እንስተን ብንሰ ጥህ የተነሳነበትን ዓላማ ወደ ኋላ ይትትብናል። የሕንጻውን ገንዘብ እንደ ግንኙነ ተሰማሞተናል። ባይሆን እንደገና ወንድሞች እንዲረዱህ ለመጠየቅ ወስነናል" አለው። ይህንን ለሳሳች ዜና ሲሰማ ምን ያህል ልዩ እንዳዘነና ልዩ እንደተሰበረ መግለጽ ልዩ ቢከፈልም ምንም ጥቅም እንደሌለው ሰላሰዘ ከም አለ።

"እንደገና ወንድሞች እንዲረዱህ እንጠይቃለን" የተባለው ወሬ ብቻ ሆኖ ቀረ። ለልጃቸው መታዘዝ የገንዘብ ከጥንቃቄ ማግኘት እንደግደሏ ሲያውቁ የሰረገታ ልዩ ቀን ቢያቆይት ዕዳ በዕዳ እንደሚሆኑ ስለተረዱ ሰላሰውን "ልጃችንን እያመላለሰን እናሳክመዋለንና ከሆሰገታል እንዲወጣ ፍቀድልን" ብለው ጠየቁት። ሰላሰውም ሁኔታው ደስ ቢሆንም የወላጆቹን ፈቀድ መጣስ ስለፈለገ ከሆሰገታል እንዲወጣ ፈቀደ። ይሁን እንጂ ከሆሰገታል በወጣ በሦስት ሳምንት ውስጥ ያ ሕጻን በሽታው ጸንቶበት ጊዜም ዓለም በምት ተለየ። የወላጆቹ ልብ ተሰበረ። ያሁኑት ስልጃቸው ሞት ብቻ ባይሆን በክርስ ቲያናች ጭካኔ ነው። "እንግሊዝካል ሕንጻ ምት ነው? በሕንጻ የሚከብር ቢሆን ኖሮ ዓለምን ሕንጻ በሕንጻ ያደርግ ዘር እንጂ ልጅን ኢየሱስን እንዲሰ ቀል ወደ ዓለም አያልከውም ዘር" አለ። ሕንጻ ወይንስ የሰው ሕይወት? ከክርስቶስ ገድ የሚለው የትኛው ነው? በዚህ ዓይነት ቅድም ተከተሉ" የተሣ በባቸው ገንዘብ ያጣ ይመስል ለክርስቶስ ባንዝ ገንዘብ የሚያጠርቅመለት ድንገት ቢመጣ "ኢታ ሆይ! ይኸውልህ ገንዘብ ያጠራቀምንልህ" በማለት የባ ንኡን ይብተር ለመስጠት የተዘጋጁ ብዙ የዘመኑ ፈሪሳውያን አሉ። ይሄ ቅድም ተከተሉን ያልጠበቀ አመራር ነው። እንግሊዝካልን ገድ የሚለው ሕንጻ ባይ ሆን የሰው ሕይወት ነው።

ፈሪሳውያን "ለምን እንዲህ አይሆንም?" ወይንም "ለምን አልሆንም?" በማለት ከኢ የሱስ ጋር የተከራከሩበትና የተጋጨበት ነጥቦቻቸው አጠቃላይ በጣም ጥቃቅን የሆኑ ነገሮች እንደዘሩ እናሰታውላለን። ይኸውም "ደቀ መዛሙርትህ ለምን አይጸ መም?" (የግር. 2:18)፤ "በሰንበት ያልተፈቀደውን ስለ ምን ያደርጋል?" (የግር. 2: 25)፤ "ደቀ መዛሙርትህ እጆቻቸውን ባይታጠቡ ለምን ይሳላሉ?" (የግር. 7:1-5)፤ "ከተራራሳች ጋር ስለምን ይሳላል?" (የግር. 9:11)፤ ተረጥ ስለመካፈልና ስለሰማካፈል (የግር. 12:13-15)፤ -- እነዚህ እነዚህን የመሰሰሉ ጥቃቅን ነገሮች ዘር። ኢየሱስ እየደገመ በሽተኞችን በሰንበት ቀን በመፈወሱ ፈሪሳውያን ደስ ሊላቸው ሲገባ በጣም ይብላል። እንደዘሩ እናሰታውላለን። ኢየሱስ ግን ሰንበትን ከማከዝ ይልቅ የተሰቀ የውን ሰው ከሰቃይ ማውጣት የበለጠ አስፈላጊ እንደሆነ ያምናል። እውነተኛ እርሻች ሰላልነትና ርካታ ፍጹም ስለሌላቸው ስለሰንበት የተሰጠው ሕግ ከሚፈርስ ይልቅ

በሽተኛው ከሰቃይ እስመዓንን ይመርጣሉ። ለዚህም ሁለት ምክንያት አላቸው። 1ኛ፤ የበሽተኛውን መዳን ጠልተውት ሳይሆን የሰንበት ሕግ መፍረሱ እንግሊዝካልን ያለ ቀይመው ይሆናል ብለው በማመናቸው ሲሆን 2ኛ፤ ኢየሱስ በግልጽ በሚፈጽማ ቸው ታምራት ምክንያት ሕዝቡ ወደ እርሱ ይሳብ ይሆናል ብለው በመፍረት ነው። ሕዝቡ ወደ እርሱ ከተሰበሰቡ ቀደም ሲል የነበራቸውን ኃይልና ሥልጣን የሚያጡ ስለመሰላቸው ነው። ኢየሱስ ለፈጽሞ ያሰበውን ተግባር እንዲፈጽም የሚደግፈውን ምንም ዓይነት ጥቅስ ከብሉይ ኪዳን ሳይጠቅስ ፈውስ የሚያሰፈልጋቸውን በሽተኞች በሰንበት ቀን ይፈውስ ዘር።

አገልግሎታችን የአግኖችን መንፈሳዊ ጥግትና ረህብ በሚገኝበት ፈንታ የሃይ ማናት ሥርዓት (ፕሮቶታል) ወደ መጠበቅ ሲያዘነብል ትኩረታችን ፕሮግራም፤ በጀት ላይ ብቻ ሲሆን በትልቁ እየሳትን መሆናችንን እንወቅ። ክርስቶስን ሁልጊዜ ያስጨንቀውና ያሳስበው የነበረው የነፍሳት መንፈሳዊ ፍላጎት መግላት ብቻ ነው። የሃይማኖት ሥርዓትን ግንኙነት መጠበቅ እእርሱ ምኑም አልነበረም። ፈሪሳውያን ግን ጥቃቅን ነገር ላይ ትኩረት በመስጠት በራሳቸውና ሌሎች ላይ የማያስፈልግ ሽክም ያለአግባብ ይጥኑ ዘር። ሕብረተሰቡ የሚከተለው የአመራር (የአግዛዝ) ሥር ዓት፤ የፖለቲካ አጽም፤ በጽታዎች መካከል ስላለው ልዩነት፤ ግብረገባዊ የሆኑ አጽሞች ምን ዓይነት መሆን እንዳለባቸው ለማሰራዳት በመነጋገር ጊዜ እያጠፋም ዘር። ስነ ዚህ ነጥቦች ላይ ኢየሱስ ጊዜ አለመውሰዱ፤ መሠረታዊ የሕይወት ጉዳይ ሰላልሆነ የፈሰጠውን እንደገና መርጥ ለሁላችንም ነጻነት መስጠቱ ነው። ኢየሱስ እንደ ፈሪሳው ያን "ግትር" የሆነ መመሪያ ለተከታታዩ አላወጣም። የእንግሊዝካልን መንግሥት በሚመስከት ላሳብ ላይ ብቻ ትኩረት አደረገ። የሚገዛው በፍቅር እንጂ በኃይል እይ ደለም።

ኢየሱስ ከፈሪሳውያን ጋር የተጋጨው ወደዚህ ዓለም ስለመጣበት ዓላማ፤ ይኸ ውም ስለ እንግሊዝካል መንግሥት በማሰብ ነው። ፈሪሳውያን ጥቃቅን ነገር ላይ ትኩረት በመስጠት ሕዝቡ ወደ ከእንግሊዝካል መንግሥት እንዳይገባ እየከለከሉት እንደሆነ በማሳሰብ ወቀላቸው። "ከው ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዳይገባ በሩን የም ትዘጉ እናንተ ግብሮች፤ የመላ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወጥላችሁ፤ እናንተ ራሳችሁ ለትዝብትም፤ መግባት የሚፈልጉትንም እንዳይገቡ ትከለክላችሁ" (የማቴ. 23:13) በማለት ፊት ስፈት ተናገራቸው። በምን ዓይነት መንገድ ነው እነዚህ ፈሪሳ ውያን የመንግሥተ ሰማይን በር በሌሎች ላይ የዘገት ብሰን መጠየቃችንን አይቀርም። ፈሪሳውያንን "እናንተ በር ዘገ ፈሪሳውያን" ብሎ ሲጠራቸው መሪዳት ያለብን አውነት ቢኖር፤ እያወቁ ወይንም ሆነ ብለው በር የዘጉ አለመሆናቸውን ነው። በማንኛውም ሃይማኖት ውስጥ "ከሌሎች ሁሉ የበለጠ እናውቃለን" የሚሉ ሰዎች እንደሚኖሩ ሁሉ፤ እነዚህም ፈሪሳውያን ራሳቸውን አተልቀው የሚያዩ "ከሌሎች የበለጠ እናውቃለን" እኛ የተሰየን ነን" የሚሉ ናቸው። የሚያደርጉት ነገር ሁሉ ትክክል እንደሆነና ለእግ ዚእብሔር ሲሉ እንደሚያደርጉት፤ እንዲሁም ከሌሎች ሁሉ በበለጠና ሰተሻለ መልክ እንግሊዝካልን የሚያስገቡት መሰሉ ይሰማቸዋል። ኢየሱስ ግን እንግሊዝካልን ማገልገላቸው ሳይሆን ሰጠላት ወይንም ለሰይጣን እየሠሩ መሆናቸውን ይነግራቸው ዘር። ፈሪሳውያን ኢየሱስን የጠሉበት እንደኛው ምክንያታቸው ድካማቸውን ፊት ለፊት ስለሚነግራቸው ነው።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 114

ትንሹ ተፍቶ ግመልን

(ከፍል ሁለት)

ፈረሳውያን "ሰው ወደ መንግሥት ሰማይ እንዳይገባ በሩን የሚዘጉት በምን ዓይነት መንገድ ነው?

(1) ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዳይገቡ ፈረሳውያን በሩን የዘገቡት ወይንም የከሰሱበት እንደኛው መንገድ፤ ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ እንዲያምኑ የኢየሱስን መሰህንት እንዳይቀበል ዘግኗቸው ነው (የማቴ. 12፡22-32)። ከኢየሱስና እንዲሁም አዲስ ከመሠረተው ሕብረተሰብ ጋር አብሮ በመስበፍ ፈንታ፤ የእበራኤል ሕዝብ በትምህርቱ ተሰቦ ወደ ኢየሱስ እንዳይሄዱ፤ ሲመጣ ያለው "መሲህ" እርሱ እንደሆነ አምና እንዳይቀበል አጥብቀው ይከላከሉ ነበር። ይህን ሲያደርጉ የእበራኤል ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዳይገቡ በር መዝጋታቸው እንደሆነ ግልጽ ነው። ይህን ሲያደርጉ መንፈስ ቅዱስን መቃወማቸው፤ ይህንንም በግድረጋቸው ይቅርታ የማያስጥ ጋጢአት መሥራታቸው እንደሆነ የተዘጋጠሙት አይመስሉም ነበር። "ሰው የሚያደርገው ግኝቶች በደል ወይም የሰድብ ታል ሁሉ ይቅር ይባላለታል እሳችሁም በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ታል የሚናገር ሰው ግን በደሉ ይቅር አይባላለታል" (የማቴ. 12፡31) የሚለው ግስጦንቀቂያ እነርሱን ይመሰክራል።

ፈረሳውያን ከኢየሱስና ከመሠረተው አዲስ ሕብረተሰብ ጋር ራሳቸውን መቀላቀል እንዳልፈሰጉ እንዲያውም ወደ እርሱ እየተሳቡ የሚሄዱትን ሁሉ በመከላከል በጋደል ይታገሉ እንደ ነበር ቀደም ሲል ተመልክተናል። የመንግሥተ ሰማይን በር በሕዝቡ ላይ የዘጉት፤ "እውነት እውነት እሳችሁም እኔ የበጎች በር ነኝ" (የዮሐ. 10፡7) ያለውን ኢየሱስን በመቃወማቸው ነው። የመንግሥተ ሰማይ በር ኢየሱስ ከሆነ እርሱን ሲቃወሙ "በትክክለኛው በር እትገቡም" በማለት ሕዝቡን መከላከላቸው እንደሆነ ግልጽ ነው። ኢየሱስ በፈረሳውያን ግልጽ እንዲሆንላቸው ለማድረግ የፈለገው፤ እነርሱ የመንግሥተ ሰማይ በር መሳቂያችን እስ መሆናቸውን ብቻ ሳይሆን ሕጋቸውንና ሥርዓታቸውን የሚያስወግድ መሆኑንም ጥምር ነው። እርሱ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ዋና ዓላማ፤ ጋጢአተኞች

ሁሉ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲገቡ ለመጥራት እንደሆነ ፈረሳውያን የዘገቡ አይመስሉም። ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ምክንያትና ዓላማ ሲገልጽ፤ "እነሆተኞች እንጂ ለሰዎች ሕይወት ሊያስፈልጋቸውም፤ እኔም የመጣሁት ጋጢአተኞችን ወደ ንስሐ ለመጥራት እንጂ ጸድቃንን ወደ ንስሐ ለመጥራት አይደለም ይላል (የማቴ. 2፡17)። ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሲናገር የሰሙት ፈረሳውያን፤ ኢየሱስን ጥላግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ሲሉ ጠየቁት" (የሉቃ. 17፡2)። ኢየሱስም "እነሆ እዚህ ናት ወይም እዚያ ናት፤ የምትባል አይደለችም፤ ያከንያትም የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ስለሆነች ነው" ሲል መልስ ሰጣቸው (የሉቃ. 17፡21)። የሚያሳዝነው ፈረሳውያን የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላቸው አያለላቸው እላማውቃቸው ብቻ ሳይሆን፤ ሌሎችም እንዳያውቁ ግድረጋቸው ጥምር ነው። ለዚህ ነው ኢየሱስ "እናንተ የሕግ መምህራን ወጥላችሁ፤ የሰውነት በር መክፈቻ የሆነውን የእውነት ቁልፍ ይሳችኋል፤ ነገር ግን እናንተ ራሳችሁ አልገባችሁበትም፤ መግባት የሚፈልጉትንም እንዳይገቡ ትከላከላችሁ" ያላቸው (የሉቃ. 11፡52)።

(2) ፈረሳውያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በር በራሳቸውና እንዲሁም በሌሎች ላይ የዘገቡት ሁለተኛው መንገድ፤ ነጻ የሆነውን የእግዚአብሔርን ስጦታ ዋጋ ተከፍሎ በት የሚገኝ እንደሆነ አድርገው በማቅረባቸው ነው። በክርስቶስ በኩል የሚገኘው "የእግዚአብሔር መንግሥት" ለእኛ የተሰጠን በነጻ ነው። ይህንነታችን በክርስቶስ ምሕረትና ጸጋ በነጻ ወደ እኛ የመጣልን በመሆኑ፤ ነጻ እንጂ ዋጋ ከፍለን የምንገኘው ነገር አይደለም። ኢየሱስ በፍጹም ታሃሽነት በመስቀል ላይ ራሱን መስጠት አድርጎ በመስጠቱ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የምንገባበትን በር ለእኛ ከፈተልን። በር ሆኖልን። እንዲሁም የእግዚአብሔር በርከት በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እንዲያው በነጻ ተሰጠን። ፈረሳውያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በማግኘት መልፋት እለብን በግስታቸው ነጻ የሆነውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ሳይቀበሉት ቀሩ። ሌሎችንም "የእግዚአብሔርን መንግሥት በማግኘት መልፋት እለባችሁ" ብለው ሲያስተምሩና ሕዝቡን ሲያስምኑ፤ እነርሱንም የእግዚአብሔርን መንግሥት መከላከላቸው ነው። መስመር የበቀቀውን እምነታቸውን አስተምረው የራሳቸው ደቀ መዛሙርት ለማድረግ ብዙ እንደሚደክሙ ኢየሱስ ሲገልጽ፤ "እናንተ ግዛቶች የሙሴ ሕግ መምህራንና ፈረሳውያን ወጥላችሁ፤ አንድን ሰው ወደ ሃይማኖታችሁ ለግስጦት በጣሕርና በጽሕፈት ትዛራላችሁ፤ ባለገባችሁትም ጊዜ ከእናንተ በሁለት እጥፍ ይብዛል፤ ለገዢዎች የተዘጋጀ ታደርጉታላችሁ" እላቸው (የማቴ. 23፡15)።

(3) ፈረሳውያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በር በራሳቸውና በሌሎች ላይ የዘገቡት ስተኛው መንገድ፤ "የእግዚአብሔርን ሕግ" በትክክል ባለመጠቀምና ባለመረዳት ነው። እግዚአብሔር ሕጉን በወደቀው ዓለም ውስጥ የሚኖረው፤ የወደቀው ሕዝብ ነጻ እንዲወጡበት የሰጠ መሆኑን በትክክል ለመረዳትና በማስተማር ፈንታ፤ እግዚአብሔር ለሙሉ በሰጠው ሕግ ላይ የራሳቸውን ደንብና ሕግ በመጨመር ሕዝቡ እግዚአብሔር ያላሸበመውን ሸክም እንዲሸክም አደረጉት። ግልጽ የሆነው የእግዚአብሔር መንግሥት ለሕዝቡ ግልጽ ሆኖ እንዳይታይቸው አደረጉ። በዘመናችን ከላይ የገለጽናቸውን የሚመስሉ፤ "ዋና የሆነውን ነገር" ትላ ብለው "በጥቃት ነገር" ላይ ትኩረት የሚሰጡ መንፈሳዊ መሪዎች ቢያጋጥሙን ምን ግድረግ

ይጥርብን ይሆን? ለዚህ ቀላል የሆነ መልስ የለንም። የሁላችንም ውሳኔ ይለያያል። ለንግድ ለገንዘብ በተለይ ቀደም ሲል እውነተኛ ባለሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች የተነሱ ገና ቁስላቸው ያልገኘባቸው ካሉበት ሁኔታ ተሳታፊዎች ለመውጣት ይቃወማቸዋል። ለንግድ ለገንዘብ ደግሞ ምንም ያህል ጉዳት ሲደርስባቸውም "ታማኝ መሆን አለብኝ" በማለት ወይም "የእግዚአብሔር በረከት ያመልጠኝ ይሆናል" ብለው በመፍራት ለንግድ ጉዳታቸውን ችለው ይቆያሉ። በዚህ ነጥብ ላይ ብዙ ብንወያይ ደስ ያለን ዝርዝር ይሁን እንጂ ከትምህርቱ ዓላማ ውጪ ስለሚያደርገን ትኩሃዋል።

1. መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነና ያልሆነ የአመራር ሥልት

1.1) በክርስቶስ ዘመን የዘሩ ፈረሳውያን ምን ዓይነት መሪዎች እንደዘሩ ቀደም ሲል ተመልክተናል። ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች ለንግድ ክርስቶስ አባባል "በሙሴ ወንዝ ላይ የተቀመጡ" ሥልጣናቸውና ኃይላቸው የተመሠረተው በያዙት ሽመት ወይም ማእረግ ላይ ነው (የማቴ. 23:12)። እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች ግን የክብር ፍለጋ ጥገት የሌላቸው ሲሆኑ የእግዚአብሔርን ሰዎች ፍላጎት በማሟላት "በኪታግነት" ያገኙ ናቸው። የሚከተሉት የአመራር ሥልት "አገልጋይ-መሪነት" (servant leadership) ሲሆን ለብዙዎች ጥሩ ምሳሌነት ይዘዋል።

1.2) ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች በሌሎች ላይ ከዚያ አስቸጋሪ ሽኩቻ በማሸነፍ (ማቴ. 23:14) የሚፈልጉትን ለማግኘት ሰዎችን ያግባባቸዋል (manipulate)። ቁጥር ሥፍር የሌለውን ሕግና ደንብ ያወጣሉ። የተሰጠውን ሕግና ደንብ ሕዝቡ መፈጸም ሲያትቀውስ የበደለኝነት ስሜት ይሰጣቸዋል። ከበደለኝነት ስሜት ነጻ ለመውጣት ሲል መሪዎቹ አድርገው የሚሉትን ያሏቸውን ሁሉ ስለሚያደርግ ያሉ ብዙዎችን በቁጥጥራቸው ሥር ጥቀል ይችላሉ። እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች ግን የሕዝቡን ሽኩቻ በማቃለል፤ ቀላል የሆነውን የክርስቶስን ሽኩቻ እንዲሸከሙ ያደርጋሉ (የማቴ. 11:28-30)።

1.3) ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች ሥራቸውን ሁሉ የሚያደርጉት ለው እንዲያደላቸው ብለው ነው (የማቴ. 23:5)። የክብራታ ስታን ይፈልጋሉ፤ ሰዎች አጅ እንዲነሱባቸው ይፈልጋሉ (የማቴ. 23:6-7)። ከውስጥ ያልሆኑትን መንፈሳዊነት ከውጪ መስለው መታየት ይፈልጋሉ። የእግዚአብሔር ሰዎች ከመሆን ይልቅ ለመስለው ለመታየት ይጥራሉ (የማቴ. 23:16-22)። እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች ግን ያልሆኑትን ለመምሰል ጊዜና ጉልበት አያጠቀሙም። "ንግግራቸው 'አዎ!' ከሆነ 'አዎ!' 'አይደለም' ከሆነ 'አይደለም' ነው" (የማቴ. 5:37)።

1.4) ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ የሚጠቀሙ መንፈሳዊ መሪዎች ክርስቶስንና የሚያስተምረውን ትምህርት ባለመቀበል የእግዚአብሔርን ባር ለራሳቸውና በሌሎች ሰዎች ላይ ይዘጋሉ። እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች ግን ሰጦታው በክርስቶስ ደጋ ብቻ የሚገኝ መሆኑን በማወቅ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለብዙዎቹ ወለል አድርገው ይከፍታሉ።

1.5) አግባብ የሌለው የአመራር ሥልት የሚከተሉ መሪዎች ዋና ዓላማቸው የራሳቸውን የግል ፍላጎት ለማሟላት ነው። "ፈላጭ ቆራጭ" የሆኑ መሪዎች ፈሪዎችና ለራሳቸው የማይተማመኑ ናቸው። በቀላሉ የሚበረግጉ በመሆናቸው ሥልጣናቸውን በኃይል በመጠቀም የማያሳዝቡ አካባቢ ለራሳቸው የሚፈጥሩ ናቸው። እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ መሪዎች ግን ባላቸው ኃይልና ጉልበት ሌሎችን መቀበል ማገልገል የሚችሉ ናቸው።

1.6) ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ የሚጠቀሙ መሪዎች ራሳቸውን ታላቅ ለማድረግ በሌላው ሰው የሚጠቀሙ ናቸው። እውነተኛ የሆኑ መሪዎች ግን የሕይወታቸው ዓላማ የእግዚአብሔርን ለማክበርና ለመታዘዝ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ሰዎች በቅን መንፈስ ለማገልገል ነው።

2. "ትልቁን" ችላ ብሎ "ትንሹ" ላይ ማተኮር (Majoring on Minors)

ፈረሳውያን የሙሴን ሕግ በደንብ ጠንቅቀው የተማሩ ብዙውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በታላቸው የሚያውቁ በመሆናቸው ሰውነት የጎደላቸው ያልተማሩ ተራ ሰዎች እንዳልዘሩ እናውቃለን። ሕዝቡም ያከብራቸውና ይፈራቸው የዘረው የሙሴን ሕግ ጠንቅቀው በማወቃቸው ነው። ይሁን እንጂ ተግባራቸው ብዙ ሞኝነት ያለበት ይመስላል። ጎልቶ የሚታየውን የጽድቅ ሥራ ችላ ብለው ቁም ነገር በሌለው ነገር ላይ ጊዜያቸውንና ጉልበታቸውን ሲጨርሱ ይታያሉ። የማያስጨንቀው ያስጨንቃቸዋል፤ የማያሳዝቡ ያሳዝባቸዋል። በጥቃት ነገር ላይ አሥራት ካወጡ እግዚአብሔር የሚቀስፋቸው ይመስላቸዋል። ለዚህ ነው ከአዝመድና ከእንስሳል ከከመን ዐሥራት ይሰጡ የነበሩት (ቁ. 23)። እግዚአብሔርን በማስደሰት ፈንታ ለውን ለማስደሰት ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። ለዚህ ነው ሰው የሚያየውን ውጪውን ሲያሳምን እግዚአብሔር ብቻ የሚያየውን ውስጣዊ ሕይወታቸውን ችላ የሚሉት ይሆንን በምሳሌ ሲነግራቸው "የውሰጡን ችላ ብላችሁ ብርጭቆውንና ሳሕኑን ከውጪ በኩል ታጠራላችሁ" ያላቸው (ቁ. 25)። ለበንበት ቀን ከተወሰነው የኪሎ ማትር ርቀት በላይ ጉዞ በመጓዣው "እግዚአብሔርን አስቀየም" ብለው በደላቸው ሲቆረቆረቸው ከድሃው ነጥቀው ሲወሰዱ ጉዞ በላተው ፍርድ ሲያጣምሙ በደላቸው ነጻ በቀው በንጹህ ሰፈር ያሉ ህጻናቸውን ጨርሶ አይቆረቆረቸውም ዝርዝር ለዚህ ነው አየሱስ "እናንተ ፅድቆች መሪዎች ትንንን የምታጠሩ ግመልንም የምትወጡ" በማለት የገሰጸቸው ትልቁን ችላ ብሎ ትንሹን መያዝ ፍሬ ያለውን ትቶ ፍሬ የሌለውን መያዝ ሞኝነት ነው።

2.1) የሚረባውን ጥሎ በማይረባው መገልገል ነው

የሽንኩርት ልማድ ከሽንኩርት ክፍል አንደኛው ነው። ይሁን እንጂ ወጥ ሲሠራ የሚጨመረው ሽንኩርቱ እንጂ ልማጩ አይደለም። "ልማጩ ከሽንኩርት ክፍል አንዱ ነው" ብላ የሰጠውን ሽንኩርት ቆሻሻ መጣያ ውስጥ ጥላ በልማጩ ወጥ ለመሥራት የምትጥክር ሲት ብትኖር ሞኝ ትባላለች። ሌላ ደግሞ "ወጥ ሌሎች አስፈላጊዎች ነገሮች እስከተጨማሪው ድረስ ሽንኩርት ባይኖርበትም "ወጥ" ወጥ ከመሆን አይቀርም" ብላ መከራከር የምትፈልግ ሲት ለትኖር ትችላለች። ይሁን እንጂ ያለሽንኩርት የወጥ ጣፅም እንደተፈለገው ያህል ካለመጣፈጡም ሌላ በላይ

ኛው በሽንኩርት ፈንታ ልጣዊ መብቱ እንደሆነ መሆኑን የሰብኛው በክርስቶስ ዘመን የነበሩ ፈሪሳውያንም እግዚአብሔር በሰጠው ሕግ ውስጥ ብዙ የግንደሰገጥና ከጣይ በምሳሌ እንደገለጹት የሽንኩርት ልጣዊን የመሳሰሉ ነገሮች ለመጨመር ይሞክሩ ነበር። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የገላትያ ቤት ክርስቲያን ናት። ሳውሎስ ስለ ደህንነት ካስተማረው የደህንነት ትምህርት ውጪ “ጁድ የክርስቲያን ክልይሁድ እምነት ወደ ክርስትና የመጡ ለመገን በክርስቶስ ግመን ብቻ አይበቃም። የመሆን ሕግ ለመጠበቅ ላይ ግንኙነት እንደሚያስፈልግ ደብሰች አድርገን ብንጨምርበት ጉዳት የለውም ብለው ያስቡ ነበሩ። “ይህን በግድረጋችን የመሆን ሕግ መጠበቅ የሚወዱ ትን አናስቀደምም። እንዲያውም ወደ አኛ እንስባቸዋለን” ብለው ሳያስቡ አልቀሩም። እነዚህ እንግዳ አስተማሪዎች ሕዝቡን ንጹህ የደህንነት ውሃ እንዳይጠግዩ ትክክል ያልሆነ ነገር ደብሰች አድርገው ሊያቀርቡ አናያለን።

የዘመኑ ፈሪሳውያን በቤት ክርስቲያን እምነት ውስጥ የሚደባልቁትን አስፈላጊ ያልሆኑ ነገሮች ወይም እንግዳ የሆኑ ልምዶች ምን ይሆኑ? ሁሉም ለመጥቀስ ጊዜና ቦታ ስለማይበቃን እንድ ይሁሉን ብቻ እንደምሳሌ እንጠቅሳለን።

(ሀ) በመንፈስ ቅዱስ መስከር

መጽሐፍ ቅዱስን በትክክል ካልተጠቀምንበት ብዙ የማይለውን ነገር “አለ” ማለት እንችላለን። ከፈለግን መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር የለም” ይላል ብለን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ መጥቀስ እንችላለን። “ነነፍ በልቡ እግዚአብሔር የለም ይላል” (መዝ.14፡1) ከዚህ ሃረፍተ ነገር ውስጥ ከመሃል በጭቀን በማውጣት “እግዚአብሔር የለም...” ይላል ማለት እንችላለን። በዚህ ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ያለአግባብ በመቅር ጎም፤ ወይም ከመሃል በጭቀ በማውጣት በተለይ በአኛ ዘመን ብዙ እንግዳ ትምህር ቶች በቤት ክርስቲያን ዙሪያ እየፈሉ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ “መንፈስ ይመላለጥ” እንጂ በወይን ጠጅ ለትሰክሩ” ይላል (ኢፈ. 5፡18)። ይህንን ቃል ያለአግባብ በመተርጎም በአሁኑ ጊዜ “በመንፈስ ቅዱስ ለክር” በማለት ብዙ የጥንኑን ሥራ የሚሠሩ ለቤት ክርስቲያን ዕድገት ትልቅ እንቅፋት የሆኑ ልምዶች እንዳሉ ብዙዎቻችሁ ታውቃላችሁ።

“በመንፈስ ቅዱስ መስከር” ለባል ቋንቋው መንፈሳዊ ይመስላል። “በወይን ጠጅ አልሰክርም፤ በመንፈስ ቅዱስ ግን ጥንብዝ ብዙ እስክራለሁ” በማለት የሚያውቁና የማያምኑ ሰዎች ባለቤት እንግዳ የሆኑ ልምዶች የሚለማመዱ አሉ። እንዲህ ዓይነቱ ልምድ ለሚያደርገው ሰው በደንብ ካልገባው ሰዎች ጭብጨባና አድናቆት ያስጠው እንጂ ፍሬ ነገር የለውም። ከሚጠቅመው ይልቅ የሚያሰላሸው ይበልጣል። ሰው የሚያስከር መጠጥ ጠጥቶ እንደሚሰክር ሁሉ “በመንፈስ ቅዱስ ጥምብዝ ብለን ለክረናል” የሚሉ መከላከያዎችን መንገድ ያቃታቸው ሰዎች እንዳሉ ይህን ዓይነቱን ልምድ ከሚያናፍሱ አካባቢዎች ይነገራል። እንዲያውም ይህን ዓይነቱን ልምድ አውነት ነው ብለው የተቀበሉ እንዳንድ ቤት ክርስቲያናት “በመንፈስ ቅዱስ ለክረናል” የሚሉ ሰዎች ሲነዱ በራሳቸውና በሌሎች ሰዎች ሕይወት ላይ ጉዳት እንዳያደርሱ በማለት ከሰብሰባው በኋላ “በመንፈስ ቅዱስ ለክረናል” የሚሉትን ሰዎች ወደ ቤታቸው ለማድረስ መጓጓዣ የሚያዘጋጁ እንዳሉ ይነገራል። “በመንፈስ ቅዱስ መስከር” የሚለውን ትምህርት ያመጣው ሀዋርያ ብርውኒ (Howard-Browne) የተባለው ሰው ሲሆን ይኸው ሰው እንድ ቀን በፈጻዩ ለሰብክ የሰማች እንዲት ሊት “በመንፈስ

ቅዱስ ጥንብዝ ብዙ ሰከዘኩ” አላች። ለዚህ ምክንያት በመጠጥ እንደሰከዘ ሰው ስትነዳ የተመለከተ ትራፊክ ፖሊስ አስቀጥት። መንጃ ፈቃደኛ እንድታሳዩ ሊጠይቁት የመከላከያ መስታወቂያ ዝት እንድታደርግ ጠየቀት። ይሁን እንጂ በመንፈስ ቅዱስ በጣም ሰከዘለሁ ከማለቱ የተነሳ የመከላከያ መስታወቂያ እንኳን ወደታች ማውረድ አልቻለችም ነበር። ፖሊሱ ሊትቶን ከመከላከያ ለማውረድ የመከላከያን በር ሲጠፋት ነፃ አደረገ። ልክ ሊትቶን ሲነፃፅር ለርሱም መንፈስ ቅዱስ ዝውና ሰከዘ። በጣም ሰከዘ መንገዳንን ለይታ ሊትቶን ደግሞ መከላከያው ድረስ እንዳደረሰችው እንደ አውነተኛ ታሪክ ይወራል። የሚያስደንቀን ለዚህ ዓይነት ልምድ ውስጥ የሚያልፉ ሰዎች መኖራቸው ሳይሆን እንዲህ ዓይነቱን ልምድ አውነት ነው ብለው የሚያምኑና መንፈሳዊነት እንዳለው አድርገው የሚቀበሉ መኖራቸው ነው።

ሌላው የሚያሳዝን ተመሳሳይ ታሪክ አለ። ልክ ከጣይ እንዳየች ሊት ሊላም በመንፈስ ቅዱስ ሰከዘ መከላከያን በትክክል አለመንገድን የተመለከተ ትራፊክ ፖሊስ አስቀጥቶ የሚያሰክዝ። መጠጥ ጠጥቶ እንደሆነ የሚያሳይ ልዩ መሣሪያ አውጥቶ፤ እዚያ ላይ እንድትተነፍሱ ጠየቀት። መሣሪያው ላይ ሊትቶን ስትተነፍስ ትንፋሿ ልክ ሲነፃፅር ፖሊሱ ወደቀና በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ መሬት ላይ እየተገነዘለለ መላቅ ይመስረዋል። ይህን ዓይነቱ ልምድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አለመሆኑን መረዳት ያቅተናል ብዬ አላምንም። እነዚያ ፖሊሶች ጌታን የማያውቁ በኃጢአት ውስጥ የሚኖሩ ሲሆኑ ይችላሉ። ታዲያ እንዴት በመንፈስ ቅዱስ ሊሞሉ ይችላሉ? ክርስቲያን ናቸው ብለን ብንገምት እንኳ ሰው ሳይፈልግ መንፈስ ቅዱስ በግድ ሰውን እየነከና እየጣበ መሬት ላይ ያንፈራፍራ ወይ? ይህንን ዓይነቱን የማያረዝ ልምድ እንደ ቁም ነገር ይዞ ቤት ክርስቲያናትን ውስጥ የሞህ የሆነው ሕዝብ እንዲለማመድ ማድረግ በጣም የሚያሳዝን ነው። እንዲህ ዓይነቱ ልምድ ሰዎችን ወደ ጌታ ሊት በማምጣት ፈንታ እንደ ፈሪሳውያን የዝቡትን የሚያስወግዩ ያልገቡትን እንዳይገቡ የሚከለክል ነው። መንፈስ ቅዱስ በሰው ሕይወት ውስጥ የሚሠራቸው ሥራዎች ብዙ ናቸው። መንፈስ ቅዱስ፤

- (1) አማኞችን ያጽናናል (የዮሐ. 14፡16)፤
- (2) ስለ ክርስቶስ ይመስከራል (የዮሐ. 15፡26)፤
- (3) ወደ አውነት ይመራል (የዮሐ. 16፡13)፤
- (4) ሕይወትን ይሰጣል (የዮሐ. 6፡63)።

የሰውን ሕይወት ከሚያስደንቅ ሁኔታ የሚለውውን ኃይልን መንፈስ ቅዱስ “ሥራው መሬት ላይ እንደዘነፍ ማለት ነው” ማለት ከጣይ በምሳሌ እንደገለጽኩት በሽንኩርት ልጣዊ” እንደመገልገል ይቆጠራል። ፍሬ ነገሩን ችላ ብሎ በማድረግው ነገር መገልገል ይመስላል።

(ለ) ቅዱስ ሳቅ

ይሄ ልምድ ደግሞ ከየትኛው ጥቅስ እንደወጣ አላውቅም። ምናልባት “አፍህን በላቅ አሞላዋለሁ” ከሚለው ጥቅስ የተነሳ ይሆናል ብለን እንገምታለን። እንድ ጊዜ ግራ የሆነ ስሜታዊ ልምድ” ለማየት ከአፍሪካ ከአሜሪካ ከውስተራልያ ከአርጆ ጉድናና እንዲሁም ከሌሎች አገሮች እንዳንድ ክርስቲያን መሪዎች እንድ ትልቅ

ሰብሳቢ ላይ ተገኝተው ክርክር ከመውጣት ውስጥ አንደኛው ሪፖርተር ሮበርትስባ የአራል ሮበርትስ የኒዘርሲቲ ፕረዚዳንትነት ከአባቱ የ40 ሚሊዮን ዶላር ዕዳ የወረሰ ሰው ክርክር "ቅዱስ ሳቅ" የሚለውን አዲስ መጥ ልምድ ምን አንደሆነ ከሰማ በኋላ በዚያ ሰብሳቢ ላይ ሰጠኛው አዲስ ልምድ ይናገራል። በዚያ ሰብሳቢ ላይ መሬት ላይ ወድቆ አየተንዘባለሰ በኃይል እንደሳቀደ አንዲሁም መሥሪያ ቤቱ ያጋጠመውን የገንዘብ ችግር ለመወያየት በተሰበሰቡበት ሰብሳቢ ላይም መሬት ላይ ወድቆ አየተንዘባለሰ እንዴት አንደሳቀደ ይመሰክራል። በኃይል በሳቀ ቁጥር እግዚአብሔር የሚያሰፈልገውን ገንዘብ ከልዩ ልዩ ሥፍራ እንዴት አንዳመጣለት ይናገራል። በዚህ ነጥብ ላይ እግዚአብሔር የተናገረውን ሲገልጽ "አሁን በምትሰቀው ዓይነት ሳቅ የአርባ ሚሊዮን ዶላር እዳህን ስዘናልህ ያኒ ትሰቃለህ አለኝ" ይላል። እየሳቀ ካለበት ዕዳ ሁሉ ነጻ እንደሚሆን ያምናል። ሪፖርተር ሮበርት በአይርፕላንም ሲበር ላቱን መቆጣጠር አቅቶት በሁኔታው አስተናጋጆች ብቻ ሳይሆኑ ተሳታፊዎቹም ጭምር አንደተደነቁ ይናገራል። ያለአግዛብ መሳቅ ሞኝነት እንጂ አዋቂነት አይደለም። መንፈስ ቅዱስ በሰው ፊት ሞኝነት ወይም ጅሎች የምናደርገውን የጥሩነት መሰለን አንድንታይ አያደርገንም። በዘመናችን ሰይጣን ቤተ ክርስቲያንን የሚጥጋበት ትልቁ መንገድ ነገርስቲያናችን ሞኝነት አድርጎ በማቅረብ እንደሆነ አንርሳ። ሕይወታቸው ሳይለወጥ አየሳቁ ወደ ሲኦል የሚወርዱ አንዳሉ አንዘንጋ።

በመንፈስ ቅዱስ መጥላት "ለመሳቅ" ቢሆን ኖርቲ አዲስ ዚግን "በሳቂዎች" የተሞላ ይሆን ክርክር "በመንፈስ ቅዱስ ስትሞሉ የትዱስ ሳት ትሰቃላችሁ" የሚል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አላገኘሁም። በዘመኑ የእምነት እንቅስቃሴ መሪዎች አባባል "ዳውሎስ ከደረሰበት ደረጃ በላይ ሆነናል፤ ሌሎች ያላገኘትን አዲስ ልምድ እያገኘ ነው" በማለት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የሆነ ገራ የሚያጋዙ ልምዶች ግዮት በዘመናችን እየተለመደ መጥቷል። መሬት ላይ ተንዘባለው አየተንፈራፈሩ በኃይል ስቀው ሕይወታቸው ቢለወጥ አሸናፊ የሆነ የክርስትና ሕይወት ቢኖሩ በፍቅርና በትዕቃይ የተሞላ ሕይወት ቢኖራቸው የክርስቶስ ውበት በሕይወታቸው የሚታይ ቢሆን ኖርቲ "በርቱ ቀጥሎ" እንላቸው ክርክር የሚያሳዝነው ከኃጢአት ያልተላተቀ ሕይወት መኖራቸው ነው።

2.2) ቅድም ተከተሉን ግዛባት ነው

"ትልቁን" ችላ ብሎ "ትንሹ" ላይ ግብረ (Majoring on Minors)፤ ቅድም ተከተሉን ግዛባት ነው። ጋሪውን ከፊት ፈረሱን ከኋላ አሰር ለመንዳት የሚሞክር ጋሪ ነጂ ቢኖር ሞኝ ይሳላል። ጋሪውን ለማሸነፍ ፈረሱና ተጎታቹ ሁለቱም ያሰረዱት ይሁን እንጂ ቅድም ተከተላቸውን የጠቀሱ መሆን አለባቸው። ፈረሰውያን ቅድም ተከተሉን ያልጠበቁ ልምድ በመከተላቸው ራሳቸውን ብቻ ሳይሆን የሚያስተምሩትንም ሕዝብ መንግሥታቸውን እናውቃለን። በእውነት ዘመንም ቅድም ተከተሉን የማይጠብቁ ብዙ የሃይማኖት ሰዎች አሉ። በሥጋም ሆነ በመንፈስ ሳይወለዱ ግደግ እንደማይቻል ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ አንደኛ ያልተወለዱ ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩ አሉ። እንደገና ሳይወለዱ በመንፈስ ቅዱስ ተሞላን በማለት እጆቻቸውን ዘርግተው የሚያመልኩ መሬት ላይ የሚንዘባለሉ እንዲሁም ትንዚት የሚኖሩ እንዳሉ የታወቀ ነው። በሰላታዊ ነጋቸው ግን ከኃጢአት የተላተቁ አይደሉም። የተለወጠ ሕይወት ሳይኖራቸው ቤተ ክርስቲያን መጥተው እንደ ፈረሰውያን የሃይማኖት ሥርዓት ይፈጽማሉ ይጻፋሉ ይዘጋጃሉ ይገለጻሉ። አንዳንዶቹም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይሆናሉ። አንደኛዎቹም ዓይነቶቹ እውነተኛ ሰው ስለሌላቸው የሰጧቸውን ሁሉ "እኔ" ብለው ይተባሉ። አድርጎ ያሏቸውን ሁሉ ያደርጋሉ። ለዚህ ነው በዘመናችን ብዙ እንግዳ የሆኑ ልምዶች በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት የሚታዩት።

